

Udskriftsdato: 19. december 2025

2007/2 LSF 95 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af færdselsloven for Grønland (Spirituskørsel, alderskrav til førere af snescootere, selepligt mv.)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., 2005-801-0002

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven for Grønland (Spirituskørsel, alderskrav til førere af snescootere, selepligt mv.)

§ 1

I færdselsloven for Grønland, lov nr. 832 af 18. december 1991 foretages følgende ændringer:

1. § 5 affattes således:

»§ 5. Ethvert motorkøretøj skal være registreret og forsynet med nummerplader, før det tages i brug, jf. dog stk. 2 og 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om registrering af køretøjer.

Stk. 2. Skatteministeren kan for visse områder gøre undtagelse fra kravet om registrering.

Stk. 3. Skatteministeren kan bestemme, at andre motordrevne køretøjer end motorkøretøjer skal registreres. Det samme gælder køretøjer, der er bestemt til at trækkes af et motordrevet køretøj.

Stk. 4. Skatteministeren kan bestemme, at motordrevne køretøjer, der anvendes uden for de i § 1 nævnte veje, pladser mv., skal registreres.

Stk. 5. Forsvarets køretøjer registreres efter regler, der fastsættes af forsvarsministeren.«

2. § 7 affattes således:

»§ 7. Skatteministeren kan fastsætte regler om gebyr for registrering og nummerplader.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyr for syn af køretøjer.«

3. § 8 affattes således:

»§ 8. Skatteministeren kan fastsætte regler om benyttelse af køretøjer, der ikke er registreret i Grønland. Skatteministeren kan herunder bestemme, hvornår pligten til registrering i Grønland indtræder.«

4. Overskriften til §§ 9-12 affattes således:

»*Spirituskørsel mv.*«

5. § 9 affattes således:

»§ 9. For spirituskørsel dømmes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,50 promille.

Stk. 2. For spirituskørsel dømmes endvidere den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.«

6. I § 16, *stk. 2 og 4*, ændres »orienterende« til: »kontrollerende«.

7. § 16, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en kontrollerende køreprøve. Førerretten inddrages, hvis prøven ikke består eller vedkommende

undlader at medvirke til den. Kontrollerende køreprøve skal ikke aflægges, hvis domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.«

8. § 18, stk. 1, affattes således:

»Snescooter må kun føres af personer, der er fyldt 18 år. Politiet kan dog tillade personer, der er fyldt 16 år, at føre snescooter i forbindelse med udførelse af landbrugsarbejde.«

9. § 18, stk. 2, ophæves.

10. § 29, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

11. Efter § 29 indsættes:

»Kørsel ved busstoppested

§ 29 a. Kørende, som nærmer sig et stoppested, hvor en bus er standset, skal, hvis føreren af bussen giver tegn til igangsætning, nedsætte hastigheden og om nødvendigt standse, således at bussen kan forlade stoppestedet. Føreren af bussen fritages dog ikke herved for at udvise særlig forsigtighed for at undgå fare.«

12. I § 32 indsættes som stk. 6 og stk. 7 :

»Stk. 6. Kørende må ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for modkørende færdsel. Ved svingning til højre må den kørende ikke være til ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Er der i forbindelse med vejen anlagt cykelsti, hvor færdsel i begge retninger er tilladt (dobbeltrettet cykelsti), må kørende ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Det samme gælder ved svingning til højre over for modkørende cyklister og knallertkørere. Tilsvarende regler gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig eller kører ind i vejkryds, skal køre således, at der ikke opstår unødigt ulempe for færdslen på den krydsende vej, hvis vedkommende tvinges til at standse i krydset. I kryds, hvor færdslen reguleres ved signalanlæg, må den kørende, selv om signalet viser grønt lys, ikke køre ind i krydset, hvis den pågældende på grund af færdselsforholdene på stedet må indse, at krydset ikke vil kunne forlades, inden signalet har skiftet til grønt lys for krydsende færdsel.«

13. Efter § 32 indsættes:

»Forpligtelser over for gående

§ 32 a. Kørende, som møder eller kører forbi gående, skal give den gående tid til at vige til side samt i øvrigt give den gående fornøden plads på vejen.

Stk. 2. Kørende, som kører over fortov eller gangsti, eller i øvrigt fører køretøj ind på kørebanen fra udkørsel fra ejendom ved vejen, skal holde tilbage for gående. Det samme gælder ved kørsel ind på eller over gågade.

Stk. 3. Ved kørsel på gågade skal de kørende udvise særlig agtpågivenhed og hensynsfuldhed over for gående.

Stk. 4. Ved busstoppested, beliggende ved kanten af cykelsti, hvor passagererne ikke optages fra eller afsættes på et areal, der er særligt indrettet for dem, skal de kørende på cykelstien holde tilbage og om fornødent standse for på- eller afstigerende passagerer.

Stk. 5. Ved svingning i vejkryds må kørende ikke være til fare for gående, der passerer den kørebane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel. Tilsvarende gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 6. Ved fodgængerfelt på steder, hvor færdslen reguleres af politi eller ved signalanlæg, skal den kørende, selv om han i øvrigt ifølge signalet eller politiets tegngivning kan passere fodgængerfeltet, holde tilbage for gående, som befinder sig i feltet på vej over kørebanen. Er et sådant fodgængerfelt beliggende ved vejkryds, skal den kørende, som efter svingning i krydset skal passere feltet, køre med passende lav hastighed og om nødvendigt standse for at lade de gående passere, som befinder sig i fodgængerfeltet eller er på vej ud i dette.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, der ikke er reguleret, skal afpasse hastigheden således, at der ikke opstår fare eller ulempe for gående, som befinder sig i feltet eller er på vej ud i dette. Den kørende skal om nødvendigt standse for at lade de gående passere.

Stk. 8. Kørende skal så vidt muligt undgå, at køretøjet standses i fodgængerfeltet.«

14. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 a. Standsning eller parkering må ikke ske på cykelsti, gangsti eller fortov. Tilsvarende gælder for midterrabat, helleanlæg og lignende. Køretøj, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3,5 ton, kan dog, medmindre andet er bestemt i medfør af § 23, stk. 2, standses eller parkeres med en del af køretøjet på fortov, hvis dette ikke er til fare eller ulempe for færdslen på fortovet. 1. pkt. gælder ikke for cykler og tohjulede knallerter.

Stk. 2. Standsning eller parkering må ikke ske:

- 1) på fodgængerfelt eller ud for udkørsel fra cykelsti eller inden for en afstand af 5 meter foran fodgængerfeltet eller udkørslen,
- 2) i vejkryds eller inden for en afstand af 10 meter fra den tværgående kørebanes eller cykelstis nærmeste kant,
- 3) på en sådan måde, at færdselstavle eller -signal dækkes,
- 4) i viadukt eller tunnel,
- 5) på eller i nærheden af bakketop eller i eller ved uoverskueligt vejsving,
- 6) på strækning, hvor kørebanen før vejkryds ved hjælp af spærrelinjer er inddelt i vognbaner, eller inden for en afstand af 5 meter før begyndelsen af en sådan strækning,
- 7) ved siden af spærrelinje, hvis afstanden mellem køretøjet og linjen er mindre end 3 meter, og der ikke mellem køretøjet og spærrelinjen findes en punkteret linje, eller
- 8) på afmærket holdeplads for hyrevogne.

Stk. 3. Ved busstoppested er det ikke tilladt at standse eller parkere på den afmærkede strækning på hver side af stoppestedsskiltet. Findes en sådan afmærkning ikke, gælder forbuddet inden for en afstand af 12 meter på hver side af skiltet.

Stk. 4. Parkering må ikke ske:

- 1) ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom eller i øvrigt således, at kørsel til eller fra ejendom væsentligt vanskeliggøres,
- 2) ved siden af andet køretøj, som holder ved kørebanens kant, bortset fra tohjulet cykel, tohjulet knallert eller tohjulet motorcykel uden sidevogn, eller
- 3) på en sådan måde, at adgangen til andet køretøj herved hindres, eller at dette ikke kan føres fra stedet.«

15. Efter § 33 a indsættes:

»§ 33 b. §§ 33 og 33 a gælder ikke for køretøj, der anvendes ved vejarbejde, hvis standsning eller parkering er nødvendig af hensyn til arbejdet, og der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Det samme gælder standsning eller parkering, der foretages af politi, redningsberedskab eller redningskorps.«

16. Efter § 33 b indsættes:

»§ 33 c. Justitsministeren kan bestemme, at parkering af motorkøretøjer, hvor adgangen til parkering er tidsmæssigt begrænset, kun må ske under benyttelse af parkeringsskive. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om parkeringsskiver og deres benyttelse.«

17. Efter § 33 c indsættes:

»Afmærkning af vejarbejder

§ 33 d. Når der foretages vejarbejde, er den, som forestår arbejdet, ansvarlig for, at det til enhver tid er forsvarligt afmærket.«

18. I § 36 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved kørsel uden for lygtetændingstiden skal nærlys (kort lys) anvendes på motordrevne køretøjer. Ved kørsel med motorredskab gælder dette dog kun, hvis motorredskabet er forsynet med nærlyslygter. I stedet for nærlys kan anvendes tågeforlygter eller særligt kørellys.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

19. Efter § 39 indsættes:

»Sikkerhedsseler

§ 39 a. Hvis en siddeplads i bil, på motorcykel eller knallert er forsynet med sikkerhedssele, skal denne under kørslen anvendes af den person, der benytter siddepladsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Børn under 3 år skal i stedet for sikkerhedssele anvende barnestol eller andet godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt. Børn, der er fyldt 3 år, men ikke 7 år, kan i stedet for sikkerhedssele anvende barnestol eller andet godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde eller vægt. Der kan i kombination med sikkerhedssele anvendes selepude.

Stk. 3. Pligten til at anvende sikkerhedssele gælder ikke ved bakning eller under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 4. Føreren skal påse, at passagerer, der ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedsudstyr i overensstemmelse med stk. 1-3 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 5.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om,

- 1) hvordan sikkerhedsudstyr til børn under 3 år skal anvendes,
- 2) at visse personer fritages for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr,
- 3) fritagelse for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr ved særlige former for kørsel, og
- 4) at føreren af en bus helt eller delvis fritages for den i stk. 4 nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.«

20. § 40, stk. 1, affattes således:

»Føreren af motorcykel, snescooter eller knallert samt enhver passager på motorcykel eller snescooter, som er fyldt 15 år, skal under kørsel anvende fastspændt styrthjelm.«

21. I § 40 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Der skal dog ikke anvendes styrthjelm, hvor der er pligt til at anvende sikkerhedssele.«
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

22. I § 40, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »12 år« til: »5 år«.

23. Efter § 40 indsættes:

»Brug af mobiltelefon og andet teleudstyr

§ 40 a. Førere af køretøjer må under kørsel ikke benytte sig af håndholdte mobiltelefoner.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte nærmere regler om brug af andet teleudstyr og lignende under kørsel.«

24. § 47 ophæves.

25. I § 48 ændres »§§ 44-47« til: »§§ 44-46«.

26. § 49, *stk. 1*, affattes således:

»Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en ansvarsforsikring i et forsikringsselskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i Grønland. Forsikringsselskaber, der tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Grønland, skal være medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM). Betingelserne for betaling af løbende ydelser til DFIM fastsættes af justitsministeren. Forsikringsselskaber, der ønsker at tegne ansvarsforsikring for registreringspligtige motordrevne køretøjer i Grønland, skal herudover anmelde dette til Politimesteren i Grønland.«

27. I § 51, *stk. 1*, indsættes efter »gennemførelse«: », herunder om forsikringsselskabers pligt til at deltage i en gensidig hæftelsesordning i tilfælde af, at et ansvarsforsikringsselskab ikke opfylder sine forfaldne erstatningsforpligtelser i henhold til de tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer«.

28. Efter § 55 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 5 a

Standsnings- og parkeringsafgifter

§ 55 a. Justitsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen kan pålægge en afgift for overtrædelse af:

- 1) § 33 a, *stk. 1*, for så vidt angår standsning eller parkering på cykelsti, gangsti, midterrabat og helleanlæg samt standsning eller parkering med hele køretøjet på fortov,
- 2) § 33 a, *stk. 2*, nr. 1, 2, 4, 6, 7 og 8, og *stk. 3*,
- 3) § 33, *stk. 4*, nr. 1, for så vidt angår parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom og nr. 2,
- 4) standsnings- eller parkeringsforbud, der angives ved afmærkning,
- 5) standsnings- eller parkeringsforbud, der fastsættes efter § 23, selv om forbuddet ikke angives ved afmærkning, og
- 6) andre bestemmelser om standsning eller parkering, der fastsættes i medfør af § 23.

Stk. 2. Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed og er ikke omfattet af § 19 i landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning. Afgiften tilfalder den kommune, på hvis område kontrollen udføres.

Stk. 3. Afgiften pålægges ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet eller overgives til føreren.

Stk. 4. Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet. Afgiften kan inddrives ved udpantning.

Stk. 5. Afgiften udgør 510 kr.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om den kommunale parkeringskontrols virksomhed.«

29. § 56, *stk. 1*, affattes således:

»Overtrædelse af § 3, § 5, *stk. 1*, §§ 9-11, § 13, *stk. 1* og *stk. 2*, § 16, *stk. 5*, § 17, § 18, *stk. 1*, 1. pkt., §§ 19-20, § 22, § 23, *stk. 1*, § 24, *stk. 1*, *stk. 2* og *stk. 4*, § 25, § 26, *stk. 1-4*, §§ 27-32 a, § 33, *stk. 1*, § 33

a, § 33 d, §§ 34-39, § 39 a, stk. 1, stk. 2, 1. pkt. og stk. 4, § 40, stk. 1 og stk. 3, § 40 a, stk. 1, § 41, § 42 og § 49, stk. 1, 1. pkt., 2. pkt. og 4. pkt. og stk. 2 eller undladelse af at efterkomme et forbud eller påbud i henhold til loven kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Det samme gælder ved kørsel med motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, når retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget.«

30. I § 56 indsættes som *stk. 3* :

»*Stk. 3.* Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant et bødeansvar.«

31. Efter § 56 indsættes:

»§ 56 a. Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bøder til personer med særlig lav indtægt kan udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Stk. 3. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bøden for hver overtrædelse. Har nogen ved én eller flere handlinger overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bøden for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf og bøden for overtrædelsen af den eller de andre love.

Stk. 4. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører én af overtrædelserne andre foranstaltninger end bøde, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af den anden foranstaltning. Det samme gælder, hvis nogen ved én eller flere handlinger har overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og overtrædelsen af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf medfører bøde, og overtrædelsen af den eller de andre love medfører anden foranstaltning end bøde.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«

32. I § 57, *stk. 1* og *3* , ændres »spiritus- eller promillekørsel« til: »spirituskørsel eller om overskridelse af de tilladte hastighedsbestemmelser efter § 59, stk. 1, nr. 2,«

33. §§ 59-60 affattes således:

»Betinget frakendelse

§ 59. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis

- 1) føreren under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) føreren har overskredet hastighedsgrænser fastsat i medfør af § 29, stk. 2 og 3, med mere end 60 pct.,
- 3) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel, der ikke er omfattet af § 60, stk. 1, nr. 1, eller
- 4) frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.

Stk. 2. Betinget frakendelse sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes vedkommende. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

Stk. 3. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Ubetinget frakendelse

§ 60. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal ubetinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren

- 1) har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille,
- 2) forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særlig hensynsløs måde,
- 3) har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 59, stk. 1, nr. 1-3,
- 4) tidligere er frakendt førerretten betinget, og det nye forhold er begået i prøvetiden, eller
- 5) tidligere er frakendt førerretten ubetinget, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Stk. 2. Under særlig formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget.

Stk. 3. Ubetinget frakendelse sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år eller for bestandig.«

34. §§ 61-63 ophæves.

35. I § 66 indsættes efter 1. pkt.:

»Spørgsmålet indbringes for den ret, som har pådømt sagen i første instans, eller retten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig.«

36. Efter § 67 indsættes:

»Kapitel 7 a

Konfiskation

§ 67 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser af denne lov kan der ske konfiskation af det ved overtrædelserne anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af loven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelserne, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelserne.

Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten.

Stk. 3. Konfiskation efter stk. 2 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 2 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Stk. 5. I øvrigt gælder reglerne om konfiskation i kriminalloven for Grønland.«

37. Efter § 67 a indsættes:

»Kapitel 7 b

Foranstaltning mv. ved ændret regulering

§ 67 b. Spørgsmålet om foranstaltning og frakendelse af førerret i anledning af hastighedsovertrædelser, jf. § 29, afgøres efter de på gerningstidspunktet gældende regler.«

38. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. Politiet kan for at imødekomme særlige behov hos personer med handicap dispensere fra reglerne i denne lovs kapitel 1-4, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt.«

39. § 72 affattes således:

»§ 72. Transportministeren kan bemyndige Færdselsstyrelsen, en anden under Transportministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

40. Efter § 72 indsættes:

»§ 72 a. Justitsministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt justitsministeren.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

41. Efter § 72 a indsættes:

»§ 72 b. Skatteministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt skatteministeren.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage politiets administration af beføjelser som nævnt i stk. 1, herunder at klage skal ske til Landsskatteretten. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at klager over politiets administration ikke kan afgøres administrativt.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 1, nr. 9.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1.** Lovforslagets formål og indhold 8
- 2.** Spirituskørsel 8
 - 2.1. Gældende ret 8
 - 2.2. Justitsministeriets overvejelser 8
- 3.** Snescootere 10
 - 3.1. Gældende ret 10
 - 3.2. Justitsministeriets overvejelser 10
- 4.** Sikkerhedsseler 11
 - 4.1. Gældende ret 11
 - 4.2. Justitsministeriets overvejelser 11
- 5.** Styrthjelme 11
 - 5.1. Gældende ret 11
 - 5.2. Justitsministeriets overvejelser 12
- 6.** Parkeringsafgifter og –kontrol 12
 - 6.1. Gældende ret 12
 - 6.2. Justitsministeriets overvejelser 12
- 7.** Bøder 12
 - 7.1. Gældende ret 12
 - 7.2. Justitsministeriets overvejelser 13
- 8.** Førerretsfrakendelse 13
 - 8.1. Gældende ret 13
 - 8.2. Justitsministeriets overvejelser 14
- 9.** Konfiskation 14
 - 9.1. Gældende ret 14
 - 9.2. Justitsministeriets overvejelser 14
- 10.** Bemyndigelsesbestemmelser 14
 - 10.1. Gældende ret 14
 - 10.2. Justitsministeriets overvejelser 14
- 11.** Øvrige ændringer 14
- 12.** Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser 15
- 13.** Hørte myndigheder mv. 15

1. Lovforslagets formål og indhold

I 1966 fik Grønland sin første færdselslov, lov nr. 197 af 8. juni 1966. Indtil da var visse færdselsregler indeholdt i politivedtægterne for de enkelte kommuner. I 1992 afløstes loven af en ny færdselslov for Grønland, lov nr. 832 af 18. december 1991, som trådte i kraft den 1. oktober 1992, og som ikke siden har været ændret.

Da den første grønlandske færdselslov fra 1966 trådte i kraft, var der ca. 1.200 motorkøretøjer i

Grønland. Ved fremsættelsen af forslaget til den nugældende grønlandske færdselslov i 1991 var køretøjsbestanden næsten tredoblet, idet der ved udgangen af 1990 var registreret 3.356 motorkøretøjer i Grønland. Den stigende tendens er fortsat, og ved udgangen af 2004 var der registreret 4.827 motorkøretøjer. Endvidere er det grønlandske vejnet blevet udbygget væsentligt i de seneste 10-15 år, navnlig i de større byer.

Den gældende færdselslov for Grønland svarer i vidt omfang til den færdselslovgivning, der var gældende i Danmark i 1991. På grund af de særlige grønlandske forhold er den dog væsentligt mindre omfattende.

Den danske færdselslovgivning er siden 1991 blevet ændret på adskillige punkter. Efter Justitsministeriets opfattelse bør en del af disse ændringer også afspejle sig i den grønlandske færdselslov. Det gælder navnlig nedsættelsen af promillegrænsen fra 0,80 til 0,50, som blev vedtaget ved lov nr. 468 af 10. juni 1997, men også en række andre nye færdselssikkerhedsmæssige tiltag og initiativer, som eksempelvis forbuddet mod anvendelse af håndholdt mobiltelefon under kørslen og indsatsen mod grove hastighedsoverskridelser.

Herudover indeholder lovforslaget blandt andet bestemmelser, hvorefter alderskravet for førere af snescootere ændres fra 16 til 18 år, ligesom der bl.a. foreslås nye regler om anvendelse af sikkerhedssele og styrthjelm, forpligtelser over for gående, anvendelse af køreløys samt nye regler vedrørende parkeringsafgifter og -kontrol, bøde og konfiskation.

2. Spirituskørsel

2.1. Gældende ret

Ifølge § 9, stk. 1, i den gældende færdselslov for Grønland dømmes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 1,20 promille, for spirituskørsel. Den, som uden at være skyldig i spirituskørsel fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,80 promille, dømmes for promillekørsel, jf. § 9, stk. 3.

Overtrædelse af forbuddet mod promille- og spirituskørsel kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland, jf. § 56, stk. 1. Endvidere skal retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, frakendes føreren af et sådant køretøj, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i spirituskørsel, jf. § 59, stk. 1. Frakendelsen sker ubetinget, men kan dog under særlig formildende omstændigheder ske betinget, jf. § 59, stk. 2. Førerretten frakendes betinget, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i promillekørsel, jf. § 60, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2, 1. pkt. Under skærpende omstændigheder kan frakendelsen dog ske ubetinget, jf. § 60, stk. 2, 2. pkt.

Som udgangspunkt skal en person, der har fået frakendt førerretten betinget, aflægge en orienterende køreprøve, jf. § 16, stk. 3, 1. pkt. Dette gælder dog ikke, når frakendelsen skyldes promille- og spirituskørsel, jf. § 16, stk. 3, 3. pkt.

Det fremgår af Politimesteren i Grønlands dagsbefaling II nr. 6 af 1. september 1992 om sanktioner mv. i sager vedrørende overtrædelse af færdselslovens § 9, at bødetaksterne for overtrædelse af færdselslovens regler om spiritus- og promillekørsel i førstegangstilfælde svarer til 2-3 ugers løn kombineret med en betinget eller ubetinget frakendelsestid – afhængigt af alkoholpromillen i blodet under eller efter kørslen – på mellem 1 og 2 år.

I gentagelsestilfælde spænder bødetaksterne fra 3 til 4 ugers løn kombineret med en ubetinget frakendelse fra 2 til 10 år.

2.2. Justitsministeriets overvejelser

Ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 blev § 53, stk. 3, i den danske færdselslov ændret, idet promillegrænsen blev sat ned fra 0,80 til 0,50. Nedsættelsen trådte i kraft den 1. marts 1998, jf. bekendtgørelse nr. 88 af 6. februar 1998 om ikrafttræden af lov om ændring af færdselsloven.

Af bemærkningerne til det pågældende lovforslag fremgår blandt andet, at udenlandske undersøgelser viste, at risikoen for uheld er dobbelt så stor for en gennemsnitsbilist med en promille på 0,50 som for en bilist uden alkohol i blodet. Simulator- og laboratorieforsøg havde endvidere vist, at mange færdigheder, herunder særligt evnen til at reagere på uforudsete hændelser og komplekse situationer, er mærkbart påvirket allerede ved en promille fra 0,50. Forringelser i præstationsevnen gælder især for unge førere, men effekten kan variere stærkt fra person til person.

Efter nedsættelsen af promillegrænsen i Danmark har DTU Transport (tidligere Danmarks Transportforskning) undersøgt effekten på blandt andet bilisternes drukkemønster. Resultaterne af undersøgelsen er offentliggjort i rapporten »Alkohol og bilkørsel – effekt af ændret promillegrænse« (rapport 1 – 2000).

Andelen af bilister, der ikke drikker alkohol eller højst drikker én genstand før kørsel, steg ifølge undersøgelsen fra 71 pct. før lovændringen til 80 pct. efter lovændringen. Desuden er det gennemsnitlige antal genstande, der indtages før kørsel, faldet signifikant. Den hyppigste begrundelse er, at promillegrænsen er blevet sænket.

Det samlede antal afgørelser i sager om promille- og spirituskørsel i Danmark var ifølge undersøgelsen lidt større i 1999 end i 1997, men der sås til gengæld en signifikant nedgang i antallet af afgørelser i forbindelse med høje promiller.

Da de færdselssikkerhedsmæssige hensyn, der lå til grund for nedsættelsen af promillegrænsen i Danmark, efter Justitsministeriets opfattelse også gør sig gældende i Grønland, og da der i øvrigt ikke er hensyn, der taler for differentierede promillegrænser inden for rigsfællesskabet, lægges der med forslaget op til, at promillegrænsen i Grønland ligeledes fastsættes til 0,50.

Ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 blev der på baggrund af betænkning nr. 1448/2004 om sanktioner for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden afgivet af Udvalget om sanktionsfastsættelse i sager om spiritus- og promillekørsel gennemført en revision af den danske færdselslovs regler om spirituskørsel. Revisionen indebar blandt andet, at begrebet promillekørsel blev afskaffet. Denne terminologiske ændring foreslås også gennemført for Grønland med det foreliggende forslag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5 (§ 9).

Endvidere foreslås færdselsloven for Grønland i overensstemmelse med den gældende danske færdselslov ændret på en række punkter, som indebærer skærpede sanktioner for spirituskørsel, jf. nedenfor.

Det foreslås, at kravet om aflæggelse af orienterende køreprøve – en betegnelse, der foreslås erstattet med betegnelsen »kontrollerende køreprøve« – også skal omfatte situationer, hvor førerretten er frakendt betinget som følge af spirituskørsel. Dette er i overensstemmelse med den danske færdselslovs bestemmelse herom, jf. § 60, stk. 3.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og 7 (§ 16, stk. 2-4).

I forbindelse med nedsættelsen af promillegrænsen i den danske færdselslov ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 blev promillegrænsen for betinget frakendelse af førerretten fastholdt på 0,80 promille. Ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 blev denne grænse imidlertid sat ned til 0,50 promille. Tilsvarende foreslås, at der i færdselsloven for Grønland fastsættes en promillegrænse for betinget frakendelse på 0,50 promille.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33 (§§ 59-60).

Endelig foreslås der indsat en bestemmelse om konfiskation af motordrevne køretøjer, der omfatter en særlig ordning for så vidt angår spirituskørsel. Ordningen indebærer, at konfiskation skal ske, hvis

ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten. Bestemmelsen svarer til § 133 a i den danske færdselslov, som ændret ved lov nr. 363 af 24. maj 2005.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 36 (§ 67 a).

Lov nr. 363 af 24. maj 2005 medførte endvidere en række skærper i den danske færdselslov af straffen for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden. Bøder for overtrædelser af færdselslovens bestemmelser om spirituskørsel udmåles efter lovændringen under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet og alkoholpromillen i blodet under eller efter kørslen. Skærperne medførte endvidere en øget brug af frihedsstraf, hvilket dog skal ses i sammenhæng med indførelsen af nye regler om elektronisk fodlænke. Strafmaksimum for spirituskørsel forhøjedes fra fængsel i 1 år til fængsel i 1 år og 6 måneder, og i gentagelsestilfælde forhøjedes strafpositionerne med 10 dages fængsel pr. overtrædelse. Der kan som udgangspunkt efter lovændringen kun idømmes én betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Justitsministeriet har i denne forbindelse overvejet, om de omfattende ændringer, som blev indført med lov nr. 363 af 24. maj 2005, tillige bør gennemføres i færdselsloven for Grønland.

Det er imidlertid Justitsministeriets vurdering, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for på dette område at indføre tilsvarende skærper af sanktionsniveauet. Det er således Justitsministeriets opfattelse, at sanktionsfastsættelsen i spiritussager også fremover bør ske under fornøden hensyntagen til gerningsmandens personlighed og til, hvad der efter de foreliggende oplysninger må skønnes at være nødvendigt for at afholde vedkommende fra yderligere lovovertrædelser, jf. § 87 i kriminalloven for Grønland.

3. Snescootere

3.1. Gældende ret

Ifølge § 2, stk. 1, nr. 2, i den gældende færdselslov for Grønland er en snescooter et motordrevet køretøj.

Det følger af § 18, stk. 1, i færdselsloven for Grønland, at snescooter i byområder kun må føres af personer, der er fyldt 16 år. Endvidere skal føreren af en snescooter under kørslen medbringe præmiekvittering, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, og på forlangende vise den til politiet, jf. § 18, stk. 2.

I øvrigt indeholder den gældende færdselslov for Grønland ikke regler, der retter sig særligt mod snescootere. Der er dog ved en række kommunalvedtægter fastsat regler om kørsel med snescooter, jf. kommunalvedtægt af 28. november 1994 om snescoterkørsel i Ammassalik kommune, kommunalvedtægt af 1. februar 1996 om kørsel med snescootere i Qeqertarsuaq kommune, kommunalvedtægt af 29. november 1996 om snescoterkørsel i Narsaq kommune og kommunalvedtægt af 12. december 1996 om kørsel med snescootere og andre terrængående motorkøretøjer mv. i Nanortalik kommune. Ved disse kommunalvedtægter er der blandt andet fastsat lokale hastighedsbegrænsninger for snescootere og lokale forbud mod kørsel på snescooter om natten.

3.2. Justitsministeriets overvejelser

Politimesteren i Grønland skønner, at en stor del af snescooterne i Grønland anvendes i byområder. En snescooter kan i henseende til vægt, motorstørrelse og hastighed sammenlignes med en motorcykel.

Der foreligger ikke officielle statistikker over færdselsuheld i Grønland, hvori snescootere har været involveret. Distriktslederne i de seks største distrikter i Grønland har oplyst, at man i perioden 2004 og indtil september 2005 har registreret 22 færdselsuheld, som involverede snescootere. Ingen af disse uheld resulterede i alvorlige personskader eller dødsfald.

Politimesteren i Grønland har påpeget, at alvorligere snescooterulykker som oftest sker i forbindelse med kørsel uden for færdselslovens område. Politimesteren har imidlertid oplyst, at snescooterkørsel i stigende grad også giver anledning til gener i byområder. Det er navnlig unge personers uforsvarlige og hensynsløse kørsel, herunder kap- og væddeløbskørsel mv., som er årsag til problemet.

Politimesteren har på den baggrund bl.a. foreslået, at man indfører krav om kørekort til snescooter eller hæver alderskravet for førere af snescootere fra 16 år til 18 år.

Som anført ovenfor under pkt. 3.1. er kørsel med snescooter i byområder allerede i vidt omfang reguleret lokalt i kommunalvedtægter, og denne ordning fungerer efter det oplyste tilfredsstillende.

Indførelsen af en særskilt kørekortordning vedrørende snescootere vil være forbundet med en række administrative omkostninger og praktiske vanskeligheder, idet der bl.a. vil skulle etableres en særskilt kø-reuddannelse og gennemføres særlige køreprøver. En sådan ordning vil endvidere være uhensigtsmæssig for de personer, som kun undtagelsesvis anvender snescooter til kørsel i byområder.

Henset til at de alvorligste ulykker oftest sker uden for færdselslovens område, og at indførelsen af kørekortpligt i byområder kun kan forventes at have en begrænset færdselssikkerhedsmæssig virkning, finder Justitsministeriet ikke på nuværende tidspunkt fuldt tilstrækkeligt grundlag for at indføre krav om kørekort til snescooter i byområder.

Derimod kan Justitsministeriet tiltræde Politimesteren i Grønlands forslag om, at alderskravet for førere af snescootere hæves fra 16 år til 18 år. I dag gælder alderskravet kun ved kørsel på snescootere i byområder. For at undgå tvivl om, hvorvidt et givent område, herunder navnlig veje til og fra lufthavne, er omfattet af bestemmelsens geografiske afgrænsning, foreslås det, at bestemmelsens anvendelsesområde udstrækkes til hele færdselslovens område, jf. lovens § 1. Det foreslås samtidig, at der indføres en bestemmelse om, at politiet kan give personer, der er fyldt 16 år, tilladelse til at føre snescooter i forbindelse med udøvelse af landbrugsarbejde.

Skatteministeriet forventer herudover at udstede en ny bekendtgørelse om registrering af motorkøretøjer i Grønland, hvorved der indføres registreringspligt for snescootere. På den baggrund foreslås det, at kravet om, at førere af snescootere skal medbringe præmiekvittering under kørslen, ophæves, når der indføres pligt til at registrere snescootere.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 og 9 (§ 18).

4. Sikkerhedsseler

4.1. Gældende ret

Der findes på nuværende tidspunkt ikke regler i færdselsloven for Grønland om pligt til at anvende sikkerhedsseler.

4.2. Justitsministeriets overvejelser

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget til den gældende færdselslov for Grønland, at den væsentligste begrundelse for ikke at overføre kravet om obligatorisk brug af sikkerhedsseler, der har været gældende i Danmark siden 1976, til den grønlandske færdselslov var, at den almindelige kørehastighed i Grønland var væsentligt lavere end i Danmark. På daværende tidspunkt gjaldt en maksimal hastighedsgrænse på 40 km i timen i hele Grønland.

I mellemtiden er hastighedsgrænsen flere steder i Grønland blevet hævet fra 40 til 60 km i timen. Hertil kommer, at der ifølge Rådet for Større Færdselssikkerhed er særdeles vægtige grunde til at anvende sikkerhedsseler også ved kørsel med lave hastigheder. Bilisters ulykkesrisiko er således størst i byer, ligesom sikkerhedsselen har størst effekt netop ved relativt lave hastigheder.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der på linje med den danske færdselslovs § 80 bør indføres krav om obligatorisk brug af sikkerhedsseler i Grønland på enhver siddeplads i bil, motorcykel eller knallert, der er forsynet med sikkerhedsseler, herunder bagsædepladser.

Der foreslås ligeledes indført regler om særligt sikkerhedsudstyr til børn samt en pligt for føreren til at påse, at passagerer, der ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedsudstyr i overensstemmelse med loven. Reglerne svarer til, hvad der gjaldt efter færdselsloven for Danmark forud for implementeringen af Rådets direktiv 91/671/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 tons.

Direktivet blev implementeret ved lov nr. 303 af 19. april 2006 om ændring af den danske færdselslov, hvorved der bl.a. blev indført krav om, at der ikke må befordres flere personer i biler, end der er siddepladser forsynet med sikkerhedsudstyr, og at børn med en legemshøjde på under 135 cm skal anvende særligt tilpasset sikkerhedsudstyr under befordring i andre biler end busser. Loven indførte endvidere et forbud mod befordring af børn i bagudvendende barnestole på en passagersiddeplads med en ikke-deaktiveret frontairbag, ligesom det blev forbudt at befordre børn under 3 år i biler, der ikke har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, hvortil der kan monteres særligt tilpasset sikkerhedsudstyr. Loven gennemførte Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/20/EF af 8. april 2003 i dansk ret.

Justitsministeriet finder ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at indføre disse skærpede bestemmelser i Grønland. Det er således efter ministeriets opfattelse vigtigt, at skærper af reglerne i færdselsloven for Grønland sker gradvist. Justitsministeriet lægger endvidere vægt på det begrænsede antal køretøjer i Grønland og den generelt lavere kørehastighed i Grønland.

Snescooterforeningen Qamutit har oplyst, at det er farligt at benytte sikkerhedsseler på snescootere, idet føreren og eventuelle passagerer ved at være fastspændt under en rulning kan blive klemt af snescooterens vægt (3-400 kg) mod underlaget, som kan være fyldt med sten og is. Færdselsstyrelsen har efterfølgende bekræftet dette.

Det kan oplyses, at Transportministeriet ved en ændring af bekendtgørelse nr. 141 af 27. marts 1979 om køretøjers indretning og udstyr i Grønland vil indsætte en bestemmelse om, at biler skal være forsynet med sikkerhedsseler, jf. den tilsvarende danske bestemmelse i § 7 i bekendtgørelse nr. 154 af 20. april 1977 om køretøjers indretning og udstyr mv. med senere ændringer og kapitel 10.02 i Detailforskrifter for Køretøjer.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at det vil være nødvendigt at kunne fritage visse personer for pligten til at anvende sikkerhedsseler, herunder ved særlige former for kørsel. Herudover findes det hensigtsmæssigt, at der skabes mulighed for at fastsætte regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr til børn.

Justitsministeren vil med hjemmel i den foreslåede § 39 a, stk. 5, administrativt kunne fastsætte

regler om, at visse personer fritages for pligten til at anvende sikkerhedssele, og om anvendelsen af sikkerhedsudstyr til børn under 3 år.

Det er hensigten at udnytte bemyndigelsen til administrativt at fastsætte regler, der helt eller delvist svarer til de danske regler i bekendtgørelse nr. 324 af 7. april 2006 om brug af sikkerhedsseler mv.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19 (§ 39 a).

5. Styrthjelme

5.1. Gældende ret

Ifølge § 40, stk. 1, i færdselsloven for Grønland skal føreren af en motorcykel og en knallert samt enhver passager over 15 år på en motorcykel anvende fastspændt styrthjelm under kørslen. Endvidere skal føreren påse, at passagerer, der er fyldt 12 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm.

5.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at de samme færdselssikkerhedsmæssige betragtninger vedrørende anvendelse af styrthjelm gør sig gældende ved kørsel på snescootere som ved kørsel på motorcykler og knallerter, hvorfor reglerne herom bør være ensartede.

Justitsministeriet finder derfor, at kravet om anvendelse af styrthjelm for førere af motorcykler og knallerter bør udvides til også at omfatte førere af snescootere.

Samtidig foreslås det, at kravet om, at passagerer over 15 år på en motorcykel skal anvende styrthjelm under kørslen, udvides til også at omfatte passagerer på snescootere, men ikke passagerer på knallerter. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af § 39 i færdselsloven for Grønland, at det ikke er tilladt at befordre passagerer på knallert.

Endelig foreslås det, at føreren i alle tilfælde forpligtes til at påse, at passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm. Denne ordning svarer til § 81, stk. 3, i den danske færdselslov, som ændret ved lov nr. 514 af 6. juni 2007.

Førerens ansvar for passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, skal ses i sammenhæng med, at passagerer under 15 år som følge af den kriminelle lavalder ikke vil kunne straffes for den manglende anvendelse af styrthjelm.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20-22 (§ 40, stk. 1-3).

6. Parkeringsafgifter og -kontrol

6.1. Gældende ret

Der findes ikke regler om standsnings- og parkeringsafgifter og parkeringskontrol i den gældende færdselslov for Grønland.

6.2. Justitsministeriets overvejelser

Regler om standsning og parkering findes i §§ 28-30 i den danske færdselslov. Tilsvarende regler foreslås indført i færdselsloven for Grønland, jf. de foreslåede bestemmelser i lovens § 33 a og § 33 b.

Efter den danske færdselslovs § 118, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 7, kan politiet pålægge en bøde (på 500 kr.) for visse nærmere opregnede overtrædelser af reglerne om standsning og parkering, forudsat at standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen. Politiet kan endvidere efter lovens § 121, stk. 1, pålægge en afgift (på 510 kr.) for de samme overtrædelser, uanset om standsningen eller parkeringen ikke har været til fare for andre eller til ulempe for færdslen.

Efter § 122 i den danske færdselslov kan parkeringskontrollen inden for bestemte områder overdrages til særlige parkeringskontrollører, der ansættes under politiet. Denne bestemmelse er udnyttet ved Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 319 af 16. juni 1981 om parkeringskontrollører. Efter § 122 a i den danske færdselslov kan justitsministeren endvidere bestemme, at parkeringskontrollen efter § 121, stk. 1, helt eller delvis skal overlades til kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen er senest udnyttet ved bekendtgørelse nr. 972 af 17. oktober 2005 om kommunal parkeringskontrol.

Nuuk Kommune har foreslået, at der indføres bestemmelser, der svarer til §§ 121-122 a i den danske færdselslov, i færdselsloven for Grønland. Nuuk Kommune har i den forbindelse oplyst, at der er visse problemer med parkeringsforholdene i kommunen. Politimesteren i Grønland finder det hensigtsmæssigt, at politiet får mulighed for at udstede bøder for overtrædelse af de foreslåede regler om standsning og parkering.

På den baggrund foreslås det, at overtrædelse af standsnings- og parkeringsreglerne skal kunne medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland, og at justitsministeren endvidere skal bemyndiges til at indføre kommunal parkeringskontrol i Grønland, således at kommunen kan pålægge afgift for overtrædelse af standsnings- og parkeringsreglerne. Justitsministeriet forventer at fastsætte regler, der svarer til de danske regler om kommunal parkeringskontrol i bekendtgørelse nr. 972 af 17. oktober 2005 om kommunal parkeringskontrol. Justitsministeriet vil drøfte den nærmere udformning af ordningen med de grønlandske kommuner.

Hvis kommunen har pålagt en afgift for en overtrædelse af parkerings- og standsningsreglerne, og politiet har pålagt en bøde for den samme overtrædelse, forudsættes det, at den pålagte afgift bortfalder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 28 (§ 55 a) og nr. 29 (§ 56, stk. 1).

7. Bøder

7.1. Gældende ret

I henhold til § 56 i færdselsloven for Grønland sanktioneres overtrædelser af loven med foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Bøder udgør en af disse foranstaltninger, jf. kriminallovens § 85, nr. 2.

Det fremgår af kriminallovens § 87, at afgørelsen om fastsættelse af en foranstaltning, under fornøden hensyntagen til gerningens beskaffenhed og til samfundets interesse i at modvirke handlinger af den pågældende art, skal træffes med særligt henblik på gerningsmandens personlighed og på, hvad der efter de foreliggende oplysninger må skønnes at være nødvendigt for at afholde vedkommende fra yderligere lovovertrædelser. Endvidere følger det af kriminallovens § 90, stk. 2, at der ved fastsættelsen af bøder skal tages hensyn til gerningsmandens betalingsevne.

Bødefastsættelsen på færdselslovens område er imidlertid i høj grad baseret på standardbødetakster – også i Grønland. Der tages derfor ved udmålingen af bøder kun i mindre omfang hensyn til de konkrete omstændigheder ved overtrædelsen og gerningsmandens personlige forhold.

En række anbefalede bødetakster i færdselssager fremgår af Politimesteren i Grønlands dagsbefaling II nr. 6 af 1. september 1992 om sanktioner mv. i sager vedrørende overtrædelse af færdselslovens § 9 og dagsbefaling II nr. 4 af 30. juni 1997 om anklagevirksomhed. I det omfang der ikke er fastsat anbefalede bødetakster i disse dagsbefalinger, anvendes ifølge Politimesteren i Grønland som udgangspunkt de

bødetakster, der er angivet for tilsvarende overtrædelser af den danske færdselslov i Rigsadvokatens vejledning af 30. juni 1991 om bødetakster i politisager. Bødetaksterne i denne vejledning anvendes ikke længere i Danmark, da taksterne er forhøjet som en konsekvens af senere ændringer af den danske færdselslov.

Bødetaksterne, der anvendes på Grønland, spænder fra 150 kr. til 1.500 kr. Herudover er der for spiritus- og promillekørsel fastsat bøder, der svarer til 2-4 ugers bruttoløn. Bødetaksterne er således meget differentierede. Som eksempel herpå kan nævnes, at der for undladelse af at medbringe kørekort fastsættes en bøde på 150 kr., for undladelse af at forny kørekort fastsættes en bøde på 300 kr., og for nægtelse af at fremvise kørekort fastsættes en bøde på 250 kr.

Ved samtidig pådømmelse af flere lovovertrædelser fastsættes en fælles foranstaltning efter de almindelige regler i kapitel 23 i kriminalloven for Grønland. Ifølge Politimesteren i Grønland afgøres det efter gældende domspraksis ved en konkret vurdering, om en samlet bøde for flere overtrædelser, herunder overtrædelser af færdselsloven, skal fastsættes ved sammenlægning af de normale bøder for hver overtrædelse eller som et mindre beløb.

Det bemærkes, at Politimesteren i Grønland har til hensigt at udstede en ny dagsbefaling om bødetakster, herunder om bødetakster i færdselssager. I den forbindelse bemærkes, at der med lovforslaget ikke tilsigtes ændring af den gældende praksis vedrørende nedsættelsesgrunde, der baserer sig på retningslinjerne anført i Rigsadvokatens vejledning af 30. juni 1991 om bødetakster i politisager.

7.2. Justitsministeriets overvejelser

De nuværende bøder i færdselssager er på en række områder så lave, at de ikke længere kan antages at have nævneværdig indvirkning på trafikanternes adfærd. Endvidere er færdselslovområdet kendetegnet ved, at der set i forhold til overtrædelser af anden særlovgivning er tale om et meget betydeligt antal lovovertrædelser. Langt de fleste overtrædelser af færdselsloven afgøres administrativt ved bødeforelæg og bliver derfor ikke forelagt domstolene. Disse forhold taler for klare og enkle regler, der sikrer, at borgere bliver behandlet ensartet, og at administrationen er let håndterlig.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at der bør indføres en nyordning og forenkling af bødefastsættelsen på den grønlandske færdselslovs område svarende til bestemmelsen i § 118 a i den danske færdselslov.

Der foreslås således en ordning, som indebærer en forhøjelse af de mindre bøder, så den laveste bødetakst som udgangspunkt vil være 500 kr. Endvidere vil bøder for flere samtidige overtrædelser af færdselslovgivningen blive sammenlagt uden reduktion (absolut kumulation). Herudover vil overtrædelser af færdselsloven, der medfører idømmelse af bøde, ved samtidig pådømmelse af overtrædelser, der medfører andre foranstaltninger end bøde, blive sanktioneret med en bøde ved siden af den anden foranstaltning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31 (§ 56 a).

8. Førerretsfrakendelse

8.1. Gældende ret

De gældende regler om førerretsfrakendelse findes i §§ 59-63 i færdselsloven for Grønland.

I henhold til § 59, stk. 1, frakendes føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, førerretten, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i spirituskørsel. Frakendelsen sker i sådanne tilfælde

som udgangspunkt ubetinget, men kan dog under særlig formildende omstændigheder ske betinget, jf. § 59, stk. 2.

Retten til at føre et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal endvidere frakendes føreren, hvis den pågældende under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor, har gjort sig skyldig i promillekørsel, eller frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj, jf. § 60, stk. 1. Frakendelsen sker i disse tilfælde som udgangspunkt betinget, men kan dog under skærpende omstændigheder ske ubetinget, jf. § 60, stk. 2.

§§ 61-63 indeholder bestemmelser om frakendelsestiden for ubetingede frakendelser og prøvetiden for betingede frakendelser.

8.2. Justitsministeriets overvejelser

Med henblik på at skabe en mere systematisk udformning af reglerne om betinget og ubetinget frakendelse af førerretten blev reglerne herom ændret i den danske færdselslov ved lov nr. 363 af 24. maj 2005. Bestemmelserne om, hvornår der skal ske henholdsvis betinget og ubetinget frakendelse af førerretten, findes herefter i den danske færdselslovs §§ 125 og 126.

Det foreslås, at §§ 59 og 60 i færdselsloven for Grønland udformes efter samme systematik som §§ 125 og 126 i den danske færdselslov. Den foreslåede udformning af § 59 om betinget frakendelse af førerretten viderefører frakendelsesgrundene i den gældende § 60. Herudover indebærer den foreslåede § 59 indførelse af en betinget førerretsfrakendelse ved overskridelse af de gældende hastighedsgrænser med mere end 60 pct. Lovforslagets § 60 om ubetinget frakendelse af førerretten foreslås formuleret i overensstemmelse med den tiltalepraksis, der følges af Politimesteren i Grønland.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33-34 (§§ 59-63).

9. Konfiskation

9.1. Gældende ret

Der findes på nuværende tidspunkt ikke regler i færdselsloven for Grønland om konfiskation af motordrevne køretøjer.

9.2. Justitsministeriets overvejelser

Den danske færdselslovs § 133 a indeholder hjemmel til at konfiskere motordrevne køretøjer på grundlag af overtrædelser af færdselsloven, når en række nærmere beskrevne betingelser er opfyldt. § 133 a blev indført i den danske færdselslov ved lov nr. 278 af 8. maj 1991. Bestemmelsen er siden blevet ændret og skærpet ved lov nr. 363 af 24. maj 2005.

Politimesteren i Grønland har fundet det ønskeligt, at en bestemmelse om konfiskation af køretøjer, der svarer til § 133 a i den danske færdselslov, indsættes i færdselsloven for Grønland.

Da der ikke synes at foreligge særlige grønlandske forhold, der taler herimod, foreslås bestemmelserne om konfiskation indsat i en ny § 67 a i færdselsloven for Grønland.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 36 (§ 67 a).

10. Bemyndigelsesbestemmelser

10.1. Gældende ret

I henhold til § 72 kan justitsministeren henholdsvis trafikministeren bestemme, at beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, kan udøves af politiet.

10.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet foreslår, at der i § 72 og § 72 a indføres bestemmelser, der svarer til den danske færdselslovs § 134 a og b vedrørende henholdsvis transportministerens og justitsministerens adgang til at delegere opgaver til andre myndigheder samt fastsætte regler om klageadgang.

Justitsministeriet foreslår endvidere, at der som § 72 b indføres en bestemmelse om, at Skatteministeren kan delegere opgaver til Politimesteren i Grønland samt fastsætte regler om klageadgang.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 39-41 (§ 72 og §§ 72 a-b)

11. Øvrige ændringer

Ud over de ovennævnte ændringer foreslås en række ændringer af færdselsloven for Grønland, som er inspireret af tilsvarende bestemmelser i den danske færdselslov. Det drejer sig om redaktionelle og sproglige ændringer af §§ 5, 7 og 8 (lovforslagets § 1, nr. 1-3), indførelse af en regel om særlig hensyntagen til busser ved stoppesteder (lovforslagets § 1, nr. 11), indførelse af yderligere vigepligtsregler end de, der allerede gælder efter § 32 i færdselsloven for Grønland (lovforslagets § 1, nr. 12), indførelse af regler om forpligtelser over for gående (lovforslagets § 1, nr. 13), indførelse af yderligere standsnings- og parkeringsregler end de, der allerede gælder efter § 33 i færdselsloven for Grønland (lovforslagets § 1, nr. 14 og 15), indførelse af mulighed for at fastsætte regler om anvendelse af parkeringsskiver (§ 1, nr. 16), krav til afmærkning ved vejarbejde (lovforslagets § 1, nr. 17), indførelse af krav om obligatorisk kørellys (§ 1, nr. 18), forbud mod brug af håndholdt mobiltelefon under kørslen (§ 1, nr. 23), udvidelse af muligheden for at afgøre sager ved udenretlig vedtagelse af bøder (§ 1, nr. 32), en ny regel om afgørelse af spørgsmål om foranstaltning mv. ved ændret regulering (§ 1, nr. 37), og indførelse af en særlig regel angående personer med handicap (§ 1, nr. 38). Endvidere foreslås der ved loven gennemført en ajourføring af reglerne om erstatning og forsikring (§ 1, nr. 24-27).

For så vidt angår disse ændringer henvises der til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

12. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget indebærer en række ændringer af de strafbelagte bestemmelser og af sanktionsfastsættelsen på færdselslovsområdet i Grønland. Det forudsættes, at indtægter fra kommunale parkeringsafgifter tilfalder den enkelte grønlandske kommune. Da antallet af sager om overtrædelse af den grønlandske færdselslov er begrænset, skønnes ændringerne ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for staten af betydning.

Herudover stilles med lovforslaget krav om, at alle forsikringsselskaber, der tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Grønland, skal være medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM). Alle forsikringsselskaber, der i dag tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Grønland, er medlemmer af DFIM.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet eller borgerne.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for staten og de grønlandske kommuner	Ingen af betydning	Ingen
Administrative konsekvenser for staten og de grønlandske kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

13. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og interesseorganisationer:

Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), De Grønlandske Kommuners Landsforening, DTU Transport (tidligere Danmarks Transportforskning), Embedslægen i Nuuk, Forenede Danske Motorejere (FDM), Finanstilsynet, Forsikring og Pension, Landsdommeren i Grønland, Politimesteren i Grønland, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen og Rådet for Større Færdselssikkerhed.

Herudover har et udkast til lovforslaget været til høring hos Grønlands Hjemmestyre, der til brug for Grønlands Landstings behandling af lovforslaget har sendt udkastet til lovforslag til høring hos en række grønlandske høringsparter og modtaget høringssvar fra:

Arbejdsgiverne i Grønland, De Grønlandske Kommuners Landsforening (KANUKOKA), Direktoratet for Miljø og Natur, Embedslægeinstitutionen i Grønland, Erhvervsdirektoratet, Fåreholderforeningen SPS, Grønlands Arbejdsgiverforening, Landsdommeren i Grønland, Nuuk Taxi, Sisimut Snescooter Forening (i samarbejde med Arctic Star ApS), Skattedirektoratet, Snescooterforeningen Qamutit og fagforeningen Sulinermik Inuussutissarsiateqartut Kattuffiat (SIK).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

De foreslåede bestemmelser svarer – med sproglig og ressortmæssig ajourføring – til de nugældende bestemmelser i §§ 5, 7 og 8 i færdselsloven for Grønland. Formuleringen i den gældende bestemmelse i § 5, stk. 2, om, at de nærmere regler om godkendelse af køretøjernes indretning og udstyr mv. fastsættes af justitsministeren (nu transportministeren) er udgået som overflødig, idet kompetencen til at fastsætte

sådanne regler, herunder regler om godkendelse i forbindelse med registrering, også følger af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1. Der tilsigtes således ingen materielle ændringer med den foreslåede nye affattelse af bestemmelserne.

Med den foreslåede ændring af § 9 nedsættes grænsen for den lovlige alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen fra 0,80 til 0,50 promille. Endvidere vil enhver overtrædelse af lovens forbud mod at føre motordrevet køretøj med en alkoholpromille på over 0,50 fremover skulle betegnes spirituskørsel.

Der henvises til punkt 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Betegnelsen »orienterende køreprøve«, jf. den gældende lovs § 16, stk. 2-4, har hidtil været brugt som betegnelse for den køreprøve, der foretages som en kontrol af førerens kørefærdighed blandt andet i forbindelse med frakendelse af førerretten. Lovforslagets § 1, nr. 6, indebærer, at betegnelsen ændres til »kontrollerende køreprøve«, som det i Danmark er sket ved lov nr. 468 af 10. juni 1997.

Der skal efter § 16, stk. 3, 3. pkt., i den gældende færdselslov for Grønland ikke aflægges en orienterende køreprøve (efter forslagets § 1, nr. 6, en kontrollerende køreprøve) efter en betinget frakendelse af førerretten som følge af kørsel med en alkoholprocent i blodet over 0,80 promille. Dette var også tidligere tilfældet i Danmark, men ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 blev denne undtagelse afskaffet. Lovforslagets § 1, nr. 7, indebærer, at undtagelsen ligeledes afskaffes i færdselsloven for Grønland, så der fremover skal aflægges kontrollerende køreprøve efter betinget frakendelse af førerretten som følge af spirituskørsel, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 33 og bemærkningerne hertil.

Der henvises til punkt 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede ændring af § 18, stk. 1, vil snescootere kun kunne føres af personer, der er fyldt 18 år. Politiet kan dog give personer, der er fyldt 16 år, dispensation til at føre snescooter i forbindelse med udøvelse af landbrugsarbejde.

Det foreslås, at bestemmelsens anvendelsesområde udstrækkes til hele færdselslovens område, således at den tvivl, loven i dag kan give anledning til, om forståelsen af udtrykket »byområde« – og dermed afgrænsningen af bestemmelsens anvendelsesområde – undgås.

Lovforslaget indebærer endvidere, at bestemmelsen i den grønlandske færdselslovs § 18, stk. 2, om at førere af snescootere under kørslen skal medbringe præmiekvittering ophæves. Baggrunden herfor er, at Skatteministeriet forventer at udstede en ny bekendtgørelse om registrering af motorkøretøjer i Grønland, hvorved der indføres registreringspligt for snescootere.

Der henvises til punkt 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den nugældende § 29, stk. 2, om kørsel ved fodgængerfelter foreslås ophævet. Der er alene tale om en redaktionel ændring, hvor bestemmelsen flyttes til stk. 7 i den foreslåede § 32 a om forpligtelser over for gående, der svarer til den danske færdselslovs § 27.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 13.

Efter den danske færdselslovs § 19, stk. 1, skal kørende, som i tættere bebygget område nærmer sig et stoppested, hvor en bus er standset, nedsætte hastigheden, hvis føreren af bussen giver tegn til igangsætning, og om nødvendigt standse, således at bussen kan forlade stoppestedet. Politimesteren i Grønland har oplyst, at det kan anbefales at indsætte en tilsvarende bestemmelse i den grønlandske færdselslov.

Bestemmelsen, der foreslås indsat i den grønlandske færdselslov som § 29 a, har til formål at lette den kollektive trafiks vilkår i byområderne, herunder særligt på lufthavnsvejene.

De foreslåede bestemmelser i § 32, stk. 6 og 7, svarer til § 26, stk. 6 og 7, i den danske færdselslov, hvorved der er fastsat vigepligtsbestemmelser for kørende. Bestemmelserne indebærer en skærpelse af agtpågivenhedskravet over for øvrige trafikanter.

Med bestemmelsen i § 32 a indføres regler om kørendes forpligtelser over for gående, der svarer til reglerne i den danske færdselslovs § 27. Hermed understreges det, at de gående udgør en meget forskelligt sammensat trafikgruppe, der i særlig grad er udsat for fare og gene i den voksende trafik med motordrevne køretøjer, og at de kørende derfor bør tage særligt hensyn til de gående.

Med bestemmelserne i §§ 33 a og 33 b indføres der regler om standsning og parkering, der med visse undtagelser som følge af de særlige grønlandske forhold svarer til reglerne i § 28, stk. 3, og §§ 29 og 30 i den danske færdselslov.

Med lovforslagets § 33 c indføres adgang for justitsministeren til at bestemme, at parkering af motorkøretøjer, hvor adgangen til parkering er tidsmæssigt begrænset, kun må ske under benyttelse af parkerings-skive.

Justitsministeriet forventer med hjemmel i § 33 c at udstede en bekendtgørelse, der helt eller delvis svarer til bekendtgørelse nr. 327 af 29. april 2003 om parkeringsskiver.

Den foreslåede § 33 d indebærer, at vejarbejde skal være forsvarligt afmærket. Bestemmelsen svarer til § 98 i den danske færdselslov.

Med bestemmelsen indføres obligatorisk brug af kørelys uden for lygtetændingstiden. Bestemmelsen svarer til § 33 a i den danske færdselslov, som blev indsat ved lov nr. 401 af 13. juni 1990. Kravet om obligatorisk brug af kørelys gælder alle motordrevne køretøjer, herunder snescootere.

Der er i den gældende færdselslov for Grønland ikke fastsat bestemmelser om brug af sikkerhedssele.

Lovforslagets § 1, nr. 19, indebærer, at der med en ny § 39 a i loven indføres pligt til at anvende sikkerhedssele, hvis en siddeplads i bil, på motorcykel eller knallert er forsynet hermed, samt regler om anvendelse af barnestole og andet sikkerhedsudstyr til børn.

Der henvises til punkt 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ifølge den gældende færdselslov for Grønland stilles der krav om, at føreren af motorcykel og knallert samt enhver passager over 15 år på motorcykel under kørsel skal anvende fastspændt styrthjelm, jf. § 40, stk. 1. Endvidere skal føreren påse, at passagerer, der er fyldt 12 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm, jf. § 40, stk. 2.

Den foreslåede ændring af § 40, stk. 1, indebærer, at kravet om anvendelse af styrthjelm for førere af motorcykler og knallerter udvides til også at omfatte førere af snescootere. Samtidig udvides kravet om, at passagerer over 15 år på en motorcykel skal anvende styrthjelm under kørslen, til også at omfatte passagerer på snescootere.

Pligten til at anvende styrthjelm skal dog ikke gælde i tilfælde, hvor der efter den foreslåede bestemmelse i § 39 a er pligt til at anvende sikkerhedssele. Denne ordning svarer til reglen i den danske færdselslovs § 81, stk. 2.

Endelig indebærer den foreslåede ændring af den nuværende § 40, stk. 2, at førere af motorcykler og snescootere har pligt til at påse, at passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm. Bestemmelsen svarer herefter til den danske færdselslovs § 81, stk. 3, som ændret ved lov nr. 514 af 6. juni 2007.

Førerens ansvar for passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, skal ses i sammenhæng med, at passagerer under 15 år som følge af den kriminelle lavalder ikke vil kunne straffes for den manglende anvendelse af styrthjelm.

Der henvises til punkt 5 i de almindelige bemærkninger.

Et generelt forbud mod brug af håndholdt mobiltelefon under kørsel for førere af køretøjer blev indsat i § 55 a i den danske færdselslov ved lov nr. 468 af 10. juni 1997. Lovforslagets § 1, nr. 23, indebærer, at en tilsvarende bestemmelse indføres i færdselsloven for Grønland som en ny § 40 a.

Ved kongelig anordning nr. 796 af 1. oktober 1993 om ikrafttræden af lov om erstatningsansvar i Grønland blev lov om erstatningsansvar, jf. den gældende lovebekendtgørelse nr. 599 af 8. september 1986, som ændret ved lov nr. 389 af 7. juni 1989, sat i kraft i Grønland.

Bestemmelsen i § 47 i den gældende færdselslov for Grønland, som indeholder regler om udmåling af erstatning i tilfælde af personskade eller tab af forsørger, har samme ordlyd som § 1, stk. 1, i lov om erstatningsansvar, således som denne blev sat i kraft ved ovennævnte kongelige anordning.

På den baggrund foreslås § 47 ophævet som overflødig.

§ 48 er konsekvensændret som følge af ophævelsen af § 47.

Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal ifølge den gældende færdselslov for Grønland som udgangspunkt være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringsselskab, der er anerkendt af justitsministeren, jf. § 49, stk. 1.

Denne bestemmelse foreslås ændret således, at krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer fremover skal være dækket af en ansvarsforsikring i et forsikringsselskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i Grønland.

Dette indebærer, at ansvarsforsikring for motorkøretøjer i Grønland vil kunne tegnes i danske og grønlandske forsikringsselskaber med tilladelse (koncession) fra Finanstilsynet til at drive forsikringsvirksomhed, samt filialer i Grønland af forsikringsselskaber fra såkaldte tredjelande, dvs. lande uden for EU, som Fællesskabet ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, men som har fået tilladelse (koncession) fra Finanstilsynet. Der henvises til bekendtgørelse nr. 1167 af 1. december 2004 om filialer af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det vil endvidere være muligt at tegne ansvarsforsikring i udenlandske forsikringsvirksomheder, der i henhold til §§ 30 og 31 i Økonomi- og Erhvervsministeriets anordning nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiell virksomhed, kan udøve forsikringsvirksomhed i Grønland uden tilladelse (koncession) fra Finanstilsynet i form af etablering af en filial eller som grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed. En forudsætning herfor er, at forsikringsselskabet i sit hjemland har opnået tilladelse hertil (forsikringsklasse 10). Det er endvidere en betingelse herfor, at der mellem Grønland og hjemlandet er indgået aftale om, at virksomheder i Grønland har tilsvarende rettigheder i vedkommende hjemland. Ifølge oplysninger fra Finanstilsynet er der imidlertid på nuværende tidspunkt ingen lande, der har indgået en gensidighedsaftale med Grønland.

Endvidere foreslås bestemmelser, der svarer til § 105, stk. 1, 3. og 4. pkt., i den gældende færdselslov for Danmark. Dette indebærer, at der indføres pligt for forsikringsselskaber, der tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Grønland, til at være medlem af Dansk Forening for International Motor-køretøjsforsikring (DFIM). Der indføres samtidig en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte

betingelserne for betaling af løbende ydelser til DFIM. Baggrunden for dette er bl.a., at Justitsministeriet har til hensigt at indføre bestemmelser, der i stort omfang svarer til de danske regler om, at DFIM umiddelbart skal udbetale erstatning i tilfælde, hvor skaderne er forårsaget af ukendte eller uforsikrede motorkøretøjer. Justitsministeriet vil kunne gennemføre sådanne bestemmelser administrativt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 51, stk. 1, i færdselsloven for Grønland, jf. bemærkningerne nedenfor til nr. 27. DFIM har oplyst, at alle forsikringsselskaber, der i dag tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Grønland, er medlemmer af foreningen.

Endelig indføres der en pligt for ansvarsforsikringsselskaber, der ønsker at tegne ansvarsforsikring for registreringspligtige motordrevne motorkøretøjer i Grønland, til at anmelde dette til Politimesteren i Grønland. Pligten svarer til pligten i § 105, stk. 1, sidste pkt., i færdselsloven for Danmark, med den ændring, at anmeldelse skal ske til Politimesteren i Grønland og ikke til Centralregisteret for Motorkøretøjer, idet Politimesteren i Grønland varetager registreringen af køretøjer i Grønland. De pågældende bestemmelser blev indsat i færdselsloven for Danmark ved lov nr. 98 af 9. februar 1994.

Med denne bestemmelse foreslås § 51, stk. 1, formuleret som § 107, stk. 1, i færdselsloven for Danmark, således som denne bestemmelse blev affattet ved lov nr. 98 af 9. februar 1994.

Justitsministeriet har til hensigt med hjemmel i § 51, stk. 1, at udstede en bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv. Bekendtgørelsen vil i stort omfang få samme indhold som de administrativt fastsatte regler om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, der gælder i Danmark, dog med forbehold for de særlige grønlandske forhold, herunder at Grønland ved traktat af 13. marts 1984, der trådte i kraft den 1. februar 1985, trådte ud af De Europæiske Fællesskaber.

Der findes ifølge oplysninger fra Finanstilsynet ikke i dag grønlandske forsikringsselskaber, der udbyder ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer. Der er som anført ovenfor under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, endvidere ingen lande, der på nuværende tidspunkt har indgået en gensidighedsaftale med Grønland. Danske forsikringsselskaber med tilladelse (koncession) fra Finanstilsynet, der udbyder ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Grønland, er omfattet af garantifonden for skadesforsikringsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af 1. maj 2007. Der vil derfor ikke på nuværende tidspunkt være behov for administrativt at fastsætte regler om, hvordan skadelidte er stillet ved et eventuelt grønlandsk forsikringsselskabs konkurs.

Med bestemmelsen indføres mulighed for standsnings- og parkeringsafgifter og kommunal parkeringskontrol.

Stk. 2-5 svarer til § 121, stk. 2-5 i den danske færdselslov, dog således at afgiften ikke tilfalder staten, men den kommune, på hvis område kontrollen udføres.

Efter stk. 6 kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om den kommunale parkeringskontrols virksomhed.

Justitsministeriet forventer at fastsætte regler, hvorefter de grønlandske kommuner kan udøve parkeringskontrol. Justitsministeriet vil drøfte den nærmere udformning af reglerne med de grønlandske kommuner, men forventer at reglerne i vidt omfang vil komme til at svare til den danske ordning, jf. bekendtgørelse nr. 972 af 17. oktober 2005 om kommunal parkeringskontrol, bortset fra at hele afgiften vil tilfalde den pågældende kommune.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 6.

§ 56, stk. 1, foreslås ændret med henblik på, at overtrædelser af de foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 1,

§ 32 a, § 33 a, § 33 d, § 39 a, stk. 1, stk. 2 og stk. 4 og § 40 a, stk. 1, skal kunne medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland.

Endvidere foreslås et nyt stk. 3 indsat i § 56, hvorved der indføres mulighed for at pålægge juridiske personer, herunder aktie- og anpartsselskaber, et bødeansvar.

Bødefastsættelsen på færdselslovens område er i dag i høj grad baseret på standardbødetakster. De anvendte bødetakster spænder fra 150 kr. til 2-4 ugers bruttoløn. Ved samtidig pådømmelse af flere lovovertrædelser fastsættes en fælles foranstaltning efter de almindelige regler i kapitel 23 i kriminalloven for Grønland. Ifølge Politimesteren i Grønland afgøres det efter gældende domspraksis ved en konkret vurdering, om en samlet bøde for flere overtrædelser, herunder overtrædelser af færdselsloven, fastsættes ved sammenlægning af de normale bøder for hver overtrædelse eller som et mindre beløb.

Den foreslåede indsættelse af § 56 a indebærer en nyordning og forenkling af bødefastsættelsen på den grønlandske færdselslovs område, som svarer til § 118 a i den danske færdselslov. Ordningen indebærer en forhøjelse af de mindre bøder, så den laveste bødetakst som udgangspunkt vil være 500 kr. Endvidere vil bøder for flere samtidige overtrædelser af færdselslovgivningen blive sammenlagt uden reduktion (absolut kumulation). Desuden vil overtrædelser af færdselsloven, der medfører idømmelse af bøde, ved samtidig pådømmelse af overtrædelser, der medfører andre foranstaltninger end bøde, blive sanktioneret ved en bøde ved siden af den anden foranstaltning.

§ 118 a blev indført i den danske færdselslov ved lov nr. 475 af 31. maj 2000. Baggrunden herfor var Rigsadvokatens redegørelse af 9. februar 2000 om en nyordning og forenkling af bødefastsættelsen på færdselslovens område.

Politimesteren i Grønland har til hensigt at udstede en ny dagsbefaling om bødetakster, herunder om bødetakster i færdselssager. I den forbindelse bemærkes, at der med lovforslaget ikke tilsigtes ændring af den gældende praksis vedrørende nedsættelsesgrunde, der baserer sig på retningslinjerne anført i Rigsadvokatens vejledning af 30. juni 1991 om bødetakster i politisager.

Der henvises til punkt 7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at § 57 ændres med henblik på, at også sager om overskridelse af de tilladte hastighedsbestemmelser efter den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 1, nr. 2, hvor der er spørgsmål om bødestraf, kan afgøres udenretligt ved vedtagelse af bøde og betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten.

Da der i sager om overskridelse af de tilladte hastighedsbestemmelser efter den foreslåede § 59, stk. 1, nr. 2, typisk ikke skal foretages en nærmere retlig vurdering, idet der er tale om objektivi konstaterbare forhold, findes det ubetænkeligt, at disse sager ligesom sager om spirituskørsel kan afgøres udenretligt, hvis den pågældende erkender sig skyldig og erklærer sig rede til at betale en nærmere fastsat bøde samt vedtager en betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten.

Tilsvarende sager om hastighedsoverskridelser kan efter § 119 a i den danske færdselslov afgøres udenretligt.

For så vidt angår indsættelsen af henvisningen til § 59, stk. 1, nr. 2, henvises til bemærkningerne nedenfor til nr. 33 og 34.

Lovforslaget indebærer, at §§ 59 og 60 i færdselsloven for Grønland udformes efter samme systematik som §§ 125 og 126 i den danske færdselslov. Den foreslåede § 59 bestemmer således, hvornår førerretten skal frakendes betinget, mens den foreslåede § 60 bestemmer, hvornår ubetinget frakendelse skal finde sted. Desuden foreslås det, at bestemmelserne vedrørende prøvetid i den gældende lovs §§ 62 og 63

integreres i den foreslåede § 59 som henholdsvis stk. 2 og 3, ligesom bestemmelsen om frakendelsestid i den gældende lovs § 61 foreslås integreret i den foreslåede § 60 som stk. 3.

Til § 59

For så vidt angår betinget frakendelse af førerretten foreslås to skærper.

For det første foreslås det ved den nye § 59, stk. 1, nr. 2, at føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal frakendes retten til at føre et sådant køretøj betinget, hvis vedkommende har overskredet hastighedsgrænser fastsat i medfør af § 29, stk. 2 og 3, med mere end 60 pct.

Efter den gældende færdselslov for Grønland kan frakendelse af førerretten ifølge § 60, stk. 1, nr. 1, finde sted, når en fører under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller har fremkaldt fare herfor. På baggrund af denne bestemmelse frakendes førerretten sædvanligvis, når der er tale om overskridelser af den højst tilladte hastighed med 100 pct. Dette svarer til praksis efter den danske færdselslov forud for vedtagelsen af lov nr. 468 af 10. juni 1997.

Ifølge § 125, stk. 1, nr. 2, i den nugældende danske færdselslov skal førerretten imidlertid blandt andet frakendes betinget, hvis føreren har overskredet de tilladte hastigheder efter den danske færdselslovs §§ 42 og 43 a eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 60 pct.

Politimesteren i Grønland har påpeget, at det henset til, at vejene i Grønland på grund af vejrliget en stor del af året er belagt med is og sne, ligesom vejene i mange grønlandske byer er meget smalle, er af væsentlig betydning, at de gældende hastighedsgrænser overholdes.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at bestemmelserne om frakendelse af førerretten bør skærpes, så førerretten også i Grønland frakendes ved hastighedsovertrædelser på mere end 60 pct.

Den anden skærpelse følger af den foreslåede § 59, stk. 1, nr. 3, hvorefter betinget frakendelse af førerretten skal finde sted, når en person dømmes for spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 0,50 promille, men ikke over 1,20 promille. Dette svarer til ordningen i henhold til den danske færdselslovs § 125, stk. 1, nr. 7. Efter den gældende grønlandske færdselslov sker der som udgangspunkt betinget frakendelse af førerretten ved en alkoholpromille over 0,80, men ikke over 1,20.

Der henvises til punkt 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 60

Efter den gældende færdselslov for Grønland frakendes førerretten ubetinget, når en fører har gjort sig skyldig i spirituskørsel ved at have en alkoholprocent i blodet under eller efter kørslen, der overstiger 1,20 promille, og der ikke foreligger særlig formildende omstændigheder, jf. § 59, samt i øvrigt når der foreligger skærpende omstændigheder i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven, der sædvanligvis fører til betinget frakendelse af førerretten, jf. § 60, stk. 2.

Det fremgår af bemærkningerne til den gældende § 60, stk. 2, at det i overensstemmelse med principperne i kriminalloven for Grønland, herunder særligt gerningsmandsprincippet, ikke ønskedes nærmere angivet i bestemmelsen, hvornår der skulle ske ubetinget frakendelse, idet det helt blev overladt til domstolene at tage stilling til, hvornår der forelå skærpende omstændigheder og dermed mulighed for ubetinget frakendelse af førerretten. I praksis er den gældende § 60, stk. 2, imidlertid ifølge Politimesteren i Grønland blevet tolket i overensstemmelse med bestemmelserne i § 126, stk. 1, nr. 1, 5-7 og 9, samt stk. 2, i den danske færdselslov.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at bestemmelser med samme ordlyd som § 126, stk. 1, nr. 1, 5-7 og 9, samt stk. 2, i den danske færdselslov indsættes i færdselsloven for Grønland. Herved fremmes gennemsækeligheden af reglerne om frakendelse til fordel for borgerne. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke er relevant at indsætte bestemmelser i den grønlandske færdselslov, der svarer til

den danske færdselslovs § 126, stk. 1, nr. 3, om hastighedsbegrænsere, nr. 4 om kontrolapparater og nr. 8 om kørselsforbud.

Der henvises til punkt 8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 35 (§ 66)

Ifølge § 66 i den gældende færdselslov for Grønland kan spørgsmålet om generhvervelse af retten til at føre motordrevet køretøj forlanges indbragt for domstolene inden frakendelsestidens udløb, når retten til at føre motordrevet køretøj er frakendt nogen for længere tid end 3 år. Hvis afgørelsen går ud på, at førerretten ikke generhverves, kan spørgsmålet tidligst efter 2 års forløb på ny indbringes for domstolene.

I henhold til praksis kan spørgsmålet om generhvervelse indbringes for den ret, som har pådømt sagen i første instans, eller retten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig. Det foreslås, at denne praksis indskrives i loven ved den foreslåede tilføjelse til § 66.

En tilsvarende regel gælder efter § 132, stk. 1, 2. pkt., 1. led, i den danske færdselslov.

Til nr. 36 (§ 67 a)

En bestemmelse om konfiskation af køretøjer, der svarer til § 133 a i den danske færdselslov, foreslås indsat i færdselsloven for Grønland.

I henhold til den foreslåede § 67 a, stk. 1, kan der herefter ved grove eller gentagne overtrædelser af færdselsloven for Grønland ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af loven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen.

Ifølge den foreslåede § 67 a, stk. 2, skal konfiskation ske, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten. Konfiskation skal ske, selvom køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse, jf. § 67 a, stk. 3. Bestemmelsen i § 67 a, stk. 2, kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvis taler derfor, jf. forslaget § 67 a, stk. 4.

Der henvises til punkt 2 og 9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 37 (§ 67 b)

En bestemmelse svarende til den danske færdselslovs § 133 b, der blev indsat ved lov nr. 267 af 21. april 2004, foreslås indsat i en ny § 67 b i færdselsloven for Grønland.

§ 133 b blev indført i den danske færdselslov, da der var opstået tvivl om, hvorvidt det var gerningstidspunktet eller domstidspunktet, der var afgørende for, hvilken lovgivning der skulle lægges til grund ved pådømmelsen af hastighedsovertrædelser. Tvivlen opstod i situationer, hvor en hastighedsgrænse hæves i tidsrummet mellem, at en hastighedsovertrædelse blev begået, og en eventuel pådømmelse af forholdet ved domstolene. Hvis domstidspunktet blev lagt til grund, kunne det eksempelvis bevirke, at en forseelse, der på gerningstidspunktet ville medføre frakendelse af førerretten, idet hastighedsgrænsen var overskredet med 60 pct. eller mere, på domstidspunktet ikke ville medføre frakendelse. For at hindre dette fastlægger § 133 b i den danske færdselslov, at spørgsmål om straf mv. i anledning af hastighedsovertrædelser afgøres efter de på gerningstidspunktet gældende regler.

Da særlige grønlandske forhold ikke synes at tale herimod, foreslås bestemmelsen om foranstaltning mv. ved ændret regulering indsat i færdselsloven for Grønland.

Til nr. 38 (§ 71 a)

En ny § 71 a om personer med handicap foreslås indsat. Bestemmelsen er inspireret af § 88 a, stk. 1, 1. pkt., i den danske færdselslov, som blev indsat ved lov nr. 317 af 17. maj 1995, og som siden er ændret ved lov nr. 432 af 10. juni 2003 og lov nr. 557 af 24. juni 2005. For at imødekomme særlige behov hos personer med handicap gør den nye bestemmelse det muligt for politiet at dispensere fra lovens kapitel 1-4, som bl.a. vedrører bestemmelser om køretøjer og bestemmelser vedrørende førere af køretøjer.

Ved politiets behandling af ansøgninger i henhold til § 71 a, stk. 1, vil der i hvert enkelt tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af ansøgerens behov og helbredstilstand set i forhold til det færdselssikkerhedsmæssige aspekt, og der vil normalt skulle stilles krav om, at ansøgeren fremviser en lægeerklæring. I tvivlstilfælde vil sagen kunne forelægges Embedslægen i Nuuk.

Til nr. 39, 40 og 41 (§§ 72, 72 a og 72 b)

Det foreslås, at der indsættes selvstændige bestemmelser vedrørende henholdsvis transportministerens, justitsministerens og skatteministerens adgang til at delegere opgaver efter denne lov til andre myndigheder og fastsætte regler om klageadgang mv.

Bestemmelsen i § 72 vedrørende transportministerens bemyndigelsesbeføjelser svarer til bestemmelsen i den danske færdselslovs § 134 a.

§ 72 a vedrørende justitsministerens bemyndigelsesbeføjelser svarer til bestemmelsen i den danske færdselslovs § 134 b.

Der henvises til punkt 10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 2008. Det foreslås dog, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for ophævelsen af § 18, stk. 2, i færdselsloven for Grønland, jf. § 2, stk. 2. Det er hensigten, at § 18, stk. 2, skal ophæves samtidig med, at en ny bekendtgørelse om registrering af motorkøretøjer i Grønland, hvorved der indføres registreringspligt for snescootere, træder i kraft. Denne bekendtgørelse udstedes af skatteministeren.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I færdselsloven for Grønland, lov nr. 832 af 18. december 1991 foretages følgende ændringer:

1. § 5 affattes således:

§ 5. Ethvert motorkøretøj skal, forinden køretøjet tages i brug, være registreret og forsynet med nummerplader. Justitsministeren kan for visse områder gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

»§ 5. Ethvert motorkøretøj skal være registreret og forsynet med nummerplader, før det tages i brug, jf. dog stk. 2 og 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om registrering af køretøjer.

Stk. 2. De nærmere regler om registreringen og om godkendelse af køretøjernes indretning og udstyr m.v. fastsættes af justitsministeren.

Stk. 2. Skatteministeren kan for visse områder gøre undtagelse fra kravet om registrering.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om registrering af andre motordrevne køretøjer, samt af køretøjer, der er bestemt til at trækkes af motordrevne køretøjer.

Stk. 3. Skatteministeren kan bestemme, at andre motordrevne køretøjer end motorkøretøjer skal registreres. Det samme gælder køretøjer, der er bestemt til at trækkes af et motordrevet køretøj.

Stk. 4. Justitsministeren kan bestemme, at motordrevne køretøjer, som anvendes uden for vej, skal registreres.

Stk. 4. Skatteministeren kan bestemme, at motordrevne køretøjer, der anvendes uden for de i § 1 nævnte veje, pladser mv., skal registreres.

Stk. 5. Forsvarets køretøjer registreres efter regler, der fastsættes af forsvarsministeren.

Stk. 5. Forsvarets køretøjer registreres efter regler, der fastsættes af forsvarsministeren.«

§ 7. Bestemmelser om gebyrer for registrering, nummerplader og syn kan fastsættes af justitsministeren.

2. § 7 affattes således:

»§ 7. Skatteministeren kan fastsætte regler om gebyr for registrering og nummerplader.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyr for syn af køretøjer.«

§ 8. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om benyttelse i Grønland af ikkegrønlandske køretøjer, herunder om, hvornår der indtræder grønlandsk registreringspligt.

3. § 8 affattes således:

»§ 8. Skatteministeren kan fastsætte regler om benyttelse af køretøjer, der ikke er registreret i Grønland. Skattemini-

steren kan herunder bestemme, hvornår pligten til registrering i Grønland indtræder.«

Spiritus- og promillekørsel m.v.

4. Overskriften til §§ 9-12 affattes således:

»Spirituskørsel mv.«

§ 9. For spirituskørsel dømmes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 1,20 promille.

5. § 9 affattes således:

»§ 9. For spirituskørsel dømmes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,50 promille.

Stk. 2. For spirituskørsel dømmes endvidere den, som i øvrigt fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.

Stk. 2. For spirituskørsel dømmes endvidere den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.«

Stk. 3. For promillekørsel dømmes den, som uden at være skyldig i spirituskørsel fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,80 promille.

§ 16.

Stk. 1. ---

Stk. 2. Har førerretten været frakendt ubetinget, kan retten efter frakendelsestidens udløb kun generhverves, såfremt en orienterende køreprøve består.

Stk. 3. Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en orienterende køreprøve. Førerretten inddrages, såfremt prøven ikke består eller vedkommende undlader at medvirke til den. Orienterende køreprøve skal dog ikke aflægges, hvis frakendelsen er sket i medfør af § 59, stk. 2, 2. pkt., eller § 60,

6. I § 16, stk. 2 og 4, ændres »orienterende« til: »kontrollerende«.

7. § 16, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en kontrollerende køreprøve. Førerretten inddrages, hvis prøven ikke består eller vedkommende undlader at medvirke til den. Kontrollerende køreprøve skal ikke aflægges, hvis domfældte har bestået en

stk. 1, nr. 2. Orienterende køreprøve skal heller ikke aflægges, såfremt domfælde har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om orienterende køreprøve, herunder om inddragelse af førerretten i medfør af stk. 3.

Stk. 5. ---

§ 18. Snescootere må i byområder kun føres af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 2. Føreren af en snescooter skal under kørslen medbringe præmiekvitte- ring, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, jf. § 49, og på forlangende vise den til politiet.

§ 29.

Stk. 1. ---

Stk. 2. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, skal afpasse hastigheden således, at der ikke opstår fare eller ulempe for gående, som befinder sig i feltet eller er på vej ud i dette. En kørende skal om nødvendigt standse for at lade de gående passere.

Stk. 3-4. ---

køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.«

8. § 18, stk. 1, affattes således:

»Snescooter må kun føres af personer, der er fyldt 18 år. Politiet kan dog tillade personer, der er fyldt 16 år, at føre snescooter i forbindelse med udførelse af landbrugsarbejde.«

9. § 18, stk. 2, ophæves.

10. § 29, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

11. Efter § 29 indsættes:

»Kørsel ved busstoppested

§ 29 a. Kørende, som nærmer sig et stoppested, hvor en bus er standset, skal, hvis føreren af bussen giver tegn til igangsætning, nedsætte hastigheden og om nødvendigt standse, således at bussen kan forlade stoppestedet. Føreren af bussen fritages dog ikke herved for at udvise særlig forsigtighed for at undgå fare.«

§ 32. Kørende skal iagttage særlig forsigtighed ved vejkryds.

Stk. 2. Ved kørsel ind på eller over en vej har den kørende vigepligt for den kørende færdsel fra begge sider (ubetinget vigepligt), såfremt dette er tilkendegivet ved afmærkning i medfør af § 23.

Stk. 3. Ubetinget vigepligt gælder endvidere ved udkørsel fra parkeringsplads, ejendom eller grundstykke, tankstation eller andet lignende område uden for vej samt ved udkørsel fra sti, markvej eller lignende.

Stk. 4. Når kørende i andre tilfælde færdes på en sådan måde, at deres færdselsretninger skærer hinanden, har føreren af det køretøj, der har det andet køretøj på sin højre side, vigepligt (højrevigepligt), medmindre andet følger af § 27, stk. 2.

Stk. 5. Kørende, som har vigepligt, skal på tydelig måde ved i god tid at nedsætte hastigheden eller standse tilkendegive, at de vil opfylde vigepligten. Kørslen må kun fortsættes, når den under hensyn til andre køretøjers placering på vejen, afstanden til dem og deres hastighed kan ske uden fare eller ulempe.

12. I § 32 indsættes som stk. 6 og

stk. 7:

»*Stk. 6.* Kørende må ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for modkørende færdsel. Ved svingning til højre må den kørende ikke være til ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Er der i forbindelse med vejen anlagt cykelsti, hvor færdsel i begge retninger er tilladt (dobbeltrettet cykelsti), må kørende ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Det samme gælder ved svingning til højre over for modkørende cyklister og knallertkørere. Tilsvarende regler gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig eller kører ind i vejkryds, skal køre såle-

des, at der ikke opstår unødigt ulempe for færdslen på den krydsende vej, hvis vedkommende tvinges til at standse i krydset. I kryds, hvor færdslen reguleres ved signalanlæg, må den kørende, selv om signalet viser grønt lys, ikke køre ind i krydset, hvis den pågældende på grund af færdselsforholdene på stedet må indse, at krydset ikke vil kunne forlades, inden signalet har skiftet til grønt lys for krydsende færdsel.«

13. Efter § 32 indsættes:

»Forpligtelser over for gående

§ 32 a. Kørende, som møder eller kører forbi gående, skal give den gående tid til at vige til side samt i øvrigt give den gående fornøden plads på vejen.

Stk. 2. Kørende, som kører over fortov eller gangsti, eller i øvrigt fører køretøj ind på kørebanen fra udkørsel fra ejendom ved vejen, skal holde tilbage for gående. Det samme gælder ved kørsel ind på eller over gågade.

Stk. 3. Ved kørsel på gågade skal de kørende udvise særlig agtpågivenhed og hensynsfuldhed over for gående.

Stk. 4. Ved busstoppested, beliggende ved kanten af cykelsti, hvor passagererne ikke optages fra eller afsættes på et areal, der er særligt indrettet for dem, skal de kørende på cykelstien holde tilbage og om fornødent standse for på- eller afstigende passagerer.

Stk. 5. Ved svingning i vejkryds må kørende ikke være til fare for gående, der passerer den kørebane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel. Tilsvarende gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 6. Ved fodgængerfelt på steder, hvor færdslen reguleres af politi eller ved signalanlæg, skal den kørende, selv om han i øvrigt ifølge signalet eller politiets tegngivning kan passere fodgængerfeltet, holde tilbage for gående, som befinder

sig i feltet på vej over kørebanen. Er et sådant fodgængerfelt beliggende ved vejkryds, skal den kørende, som efter svingning i krydset skal passere feltet, køre med passende lav hastighed og om nødvendigt standse for at lade de gående passere, som befinder sig i fodgængerfeltet eller er på vej ud i dette.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, der ikke er reguleret, skal afpasse hastigheden således, at der ikke opstår fare eller ulempe for gående, som befinder sig i feltet eller er på vej ud i dette. Den kørende skal om nødvendigt standse for at lade de gående passere.

Stk. 8. Kørende skal så vidt muligt undgå, at køretøjet standses i fodgængerfeltet.«

14. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 a. Standsning eller parkering må ikke ske på cykelsti, gangsti eller fortov. Tilsvarende gælder for midterrabat, helleanlæg og lignende. Køretøj, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3,5 ton, kan dog, medmindre andet er bestemt i medfør af § 23, stk. 2, standses eller parkeres med en del af køretøjet på fortov, hvis dette ikke er til fare eller ulempe for færdslen på fortovet. 1. pkt. gælder ikke for cykler og tohjulede knallerter.

Stk. 2. Standsning eller parkering må ikke ske:

- 1) på fodgængerfelt eller ud for udkørsel fra cykelsti eller inden for en afstand af 5 meter foran fodgængerfeltet eller udkørslen,
- 2) i vejkryds eller inden for en afstand af 10 meter fra den tværgående kørebanes eller cykelstis nærmeste kant,
- 3) på en sådan måde, at færdselstavle eller -signal dækkes,
- 4) i viadukt eller tunnel,
- 5) på eller i nærheden af bakketop eller i eller ved uoverskueligt vejsving,
- 6) på strækning, hvor kørebanen før vejkryds ved hjælp af spærrelinjer er inddelt

i vognbaner, eller inden for en afstand af 5 meter før begyndelsen af en sådan strækning,

7) ved siden af spærrelinje, hvis afstanden mellem køretøjet og linjen er mindre end 3 meter, og der ikke mellem køretøjet og spærrelinjen findes en punkteret linje, eller

8) på afmærket holdeplads for hyrevogne.

Stk. 3. Ved busstoppested er det ikke tilladt at standse eller parkere på den afmærkede strækning på hver side af stoppestedsskiltet. Findes en sådan afmærkning ikke, gælder forbuddet inden for en afstand af 12 meter på hver side af skiltet.

Stk. 4. Parkering må ikke ske:

1) ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom eller i øvrigt således, at kørsel til eller fra ejendom væsentligt vanskeliggøres,

2) ved siden af andet køretøj, som holder ved kørebanens kant, bortset fra tohjulet cykel, tohjulet knallert eller tohjulet motorcykel uden sidevogn, eller

3) på en sådan måde, at adgangen til andet køretøj herved hindres, eller at dette ikke kan føres fra stedet.«

15. Efter § 33 a indsættes:

»§ 33 b. §§ 33 og 33 a gælder ikke for køretøj, der anvendes ved vejarbejde, hvis standsning eller parkering er nødvendig af hensyn til arbejdet, og der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Det samme gælder standsning eller parkering, der foretages af politi, redningsberedskab eller redningskorps.«

16. Efter § 33 b indsættes:

»§ 33 c. Justitsministeren kan bestemme, at parkering af motorkøretøjer, hvor adgangen til parkering er tidsmæssigt begrænset, kun må ske under benyttelse af parkeringsskive. Justitsministeren fast-

sætter bestemmelser om parkeringsskiver og deres benyttelse.«

17. Efter § 33 c indsættes:

»*Afmærkning af vejarbejder*

§ 33 d. Når der foretages vejarbejde, er den, som forestår arbejdet, ansvarlig for, at det til enhver tid er forsvarligt afmærket.«

§ 36.

Stk. 1. ---

Stk. 2. Ved kørsel på vej, der er tilstrækkeligt oplyst, samt ved kørsel bag eller møde med et andet køretøj må blændende lys ikke anvendes.

18. I § 36 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved kørsel uden for lygtetændingstiden skal nærlys (kort lys) anvendes på motordrevne køretøjer. Ved kørsel med motorredskab gælder dette dog kun, hvis motorredskabet er forsynet med nærlyslygter. I stedet for nærlys kan anvendes tågeforlygter eller særligt kørellys.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

19. Efter § 39 indsættes:

»*Sikkerhedsseler*

§ 39 a. Hvis en siddeplads i bil, på motorcykel eller knallert er forsynet med sikkerhedssele, skal denne under kørslen anvendes af den person, der benytter siddepladsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Børn under 3 år skal i stedet for sikkerhedssele anvende barnestol eller andet godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt. Børn, der er fyldt 3 år, men ikke 7 år, kan i stedet for sikkerhedssele anvende barnestol eller andet godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde eller vægt. Der kan i kombination med sikkerhedssele anvendes selepude.

Stk. 3. Pligten til at anvende sikkerhedssele gælder ikke ved bakning eller under kørsel på parkeringsplads, service-

station, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 4. Føreren skal påse, at passagerer, der ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedsudstyr i overensstemmelse med stk. 1-3 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 5.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om,

- 1) hvordan sikkerhedsudstyr til børn under 3 år skal anvendes,
- 2) at visse personer fritages for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr,
- 3) fritagelse for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr ved særlige former for kørsel, og
- 4) at føreren af en bus helt eller delvis fritages for den i stk. 4 nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.«

§ 40. Føreren af en motorcykel og en knallert samt enhver passager over 15 år på en motorcykel skal under kørslen anvende fastspændt styrthjelm.

Stk. 2. Føreren skal påse, at passagerer, der er fyldt 12 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm.

Stk. 3. Pligten til at bære styrthjelm gælder ikke under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 4. Politiet kan i særlige tilfælde fritage personer for pligten til at anvende styrthjelm.

20. § 40, stk. 1, affattes således:

»Føreren af motorcykel, snescooter eller knallert samt enhver passager på motorcykel eller snescooter, som er fyldt 15 år, skal under kørsel anvende fastspændt styrthjelm.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

22. I § 40, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »12 år« til: »5 år«.

23. Efter § 40 indsættes:

*»Brug af mobiltelefon og andet
teleudstyr*

§ 40 a. Førere af køretøjer må under kørsel ikke benytte sig af håndholdte mobiltelefoner.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte nærmere regler om brug af andet teleudstyr og lignende under kørsel.«

24. § 47 ophæves.

§ 48. Erstatningsansvaret efter §§ 44-47 påhviler den ejer eller bruger, der benytter køretøjer eller lader det benytte.

Stk. 2. ---

§ 49. Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringsselskab, der er anerkendt af justitsministeren, jf. dog § 53.

Stk. 2-4. ---

25. I § 48 ændres »§§ 44-47« til: »§§ 44-46«.

26. § 49, stk. 1, affattes således:

»Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en ansvarsforsikring i et forsikringsselskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i Grønland. Forsikringsselskaber, der tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Grønland, skal være medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM). Betingelserne for betaling af løbende ydelser til DFIM fastsættes af justitsministeren. Forsikringsselskaber, der ønsker at tegne ansvarsforsikring for registreringspligtige motordrevne køretøjer i Grønland, skal herudover anmelde dette til Politimesteren i Grønland.«

§ 51. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om forsikringspligtens gennemførelse.

Stk. 2. ---

27. I § 51, stk. 1, indsættes efter »gennemførelse«: », herunder om forsikringsselskabers pligt til at deltage i en gensidig hæftelsesordning i tilfælde af, at et ansvarsforsikringsselskab ikke opfylder sine forfaldne erstatningsforpligtelser i henhold til de tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer«.

28. Efter § 55 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 5 a

Standsnings- og parkeringsafgifter

§ 55 a. Justitsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen kan pålægge en afgift for overtrædelse af:

1) § 33 a, stk. 1, for så vidt angår standsning eller parkering på cykelsti, gangsti, midterrabat og helleanlæg samt standsning eller parkering med hele køretøjet på fortov,

2) § 33 a, stk. 2, nr. 1, 2, 4, 6, 7 og 8, og stk. 3,

3) § 33, stk. 4, nr. 1, for så vidt angår parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom og nr. 2,

4) standsnings- eller parkeringsforbud, der angives ved afmærkning,

5) standsnings- eller parkeringsforbud, der fastsættes efter § 23, selv om forbudet ikke angives ved afmærkning, og

6) andre bestemmelser om standsning eller parkering, der fastsættes i medfør af § 23.

Stk. 2. Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed og er ikke omfattet af § 19 i landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning. Afgiften tilfalder den kommune, på hvis område kontrollen udføres.

Stk. 3. Afgiften pålægges ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet eller overgives til føreren.

Stk. 4. Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet. Afgiften kan inddrives ved udpantning.

Stk. 5. Afgiften udgør 510 kr.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om den kommunale parkeringskontrols virksomhed.«

§ 56. Overtrædelse af § 3, § 5, stk. 1, §§ 9-11, § 13, stk. 1 og stk. 2, § 16, stk. 5, §§ 17-20, § 22, § 23, stk. 1,

29. § 56, stk. 1, affattes således:

»Overtrædelse af § 3, § 5, stk. 1, §§ 9-11, § 13, stk. 1 og stk. 2, § 16,

§ 24, stk. 1, stk. 2 og stk. 4, § 25, § 26, stk. 1-4, §§ 27-32, § 33, stk. 1, §§ 34-39, § 40, stk. 1-3, § 41, § 42 og § 49 eller undladelse af at efterkomme et forbud eller påbud i henhold til loven kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Det samme gælder ved kørsel med motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, når retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget.

Stk. 2. ---

stk. 5, § 17, § 18, stk. 1, 1. pkt., §§ 19-20, § 22, § 23, stk. 1, § 24, stk. 1, stk. 2 og stk. 4, § 25, § 26, stk. 1-4, §§ 27-32 a, § 33, stk. 1, § 33 a, § 33 d, §§ 34-39, § 39 a, stk. 1, stk. 2, 1. pkt. og stk. 4, § 40, stk. 1 og stk. 3, § 40 a, stk. 1, § 41, § 42 og § 49, stk. 1, 1. pkt., 2. pkt. og 4. pkt. og stk. 2 eller undladelse af at efterkomme et forbud eller påbud i henhold til loven kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Det samme gælder ved kørsel med motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, når retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget.«

30. I § 56 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, et anpartsselskab, et andels-selskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant et bødeansvar.«

31. Efter § 56 indsættes:

»§ 56 a. Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bøder til personer med særlig lav indtægt kan udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Stk. 3. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bøden for hver overtrædelse. Har nogen ved én eller flere handlinger overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bøden for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter

udstedt i medfør heraf og bøden for overtrædelsen af den eller de andre love.

Stk. 4. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører én af overtrædelserne andre foranstaltninger end bøde, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af den anden foranstaltning. Det samme gælder, hvis nogen ved én eller flere handlinger har overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og overtrædelsen af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf medfører bøde, og overtrædelsen af den eller de andre love medfører anden foranstaltning end bøde.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler derfor.«

§ 57. Antager politiet, at en sag om spiritus- eller promillekørsel vil medføre bøde, kan anklageskriftet forkyndes for sigtede med en påtegning om, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt sigtede erkender sig skyldig og ønsker en sådan afgørelse, erklærer sig rede til inden for en passende frist at betale en af politiet fastsat bøde samt vedtager betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten i et i påtegningen nærmere angivet tidsrum.

Stk. 2. ---

Stk. 3. I sager om spiritus- eller promillekørsel, hvor der skønnes at blive tale om idømmelse af bøde, kan retten, når der ikke findes grund til at betvivle tiltaltes skyld og politiet erklærer sig enig deri, give tiltalte adgang til at få sagen afgjort ved, at den pågældende vedtager at betale en nærmere bestemt bøde og vedtager frakendelse af førerretten i et nærmere angivet tidsrum.

Stk. 4. ---

32. I § 57, stk. 1 og 3, ændres »spiritus- eller promillekørsel« til: »spirituskørsel eller om overskridelse af de tilladte hastighedsbestemmelser efter § 59, stk. 1, nr. 2,«

»Betinget frakendelse

§. 59. Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal frakendes føreren af et sådant køretøj, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i spirituskørsel.

§ 59. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis

- 1) føreren under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) føreren har overskredet hastighedsgrænser fastsat i medfør af § 29, stk. 2 og 3, med mere end 60 pct.,
- 3) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel, der ikke er omfattet af § 60, stk. 1, nr. 1, eller
- 4) frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.

Stk. 2. Frakendelse sker ubetinget. Under særlig formildende omstændigheder kan frakendelse dog ske betinget.

Stk. 2. Betinget frakendelse sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes vedkommende. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

Stk. 3. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Andre overtrædelser

Ubetinget frakendelse

§ 60. Retten til at føre de i § 59 nævnte køretøjer skal endvidere frakendes føreren af et sådant køretøj, hvis den pågældende

§ 60. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal ubetinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren

- 1) under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt

- 1) har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet

skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,

2) har gjort sig skyldig i promillekørsel, eller

3) frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.

Stk. 2. Frakendelse sker betinget. Under skærpende omstændigheder kan frakendelse dog ske betinget.

Frakendelsestiden

§ 61. Ubetinget frakendelse sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år eller for bestandig.

Betinget frakendelse

§ 62. Betinget frakendelse sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes vedkommende. Ved betinget frakendelse udsættes frakendelsestiden.

§ 63. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

under eller efter kørslen over 1,20 promille,

2) forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særlig hensynsløs måde,

3) har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 59, stk. 1, nr. 1-3,

4) tidligere er frakendt førerretten betinget, og det nye forhold er begået i prøvetiden, eller

5) tidligere er frakendt førerretten ubetinget, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Stk. 2. Under særlig formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget.

Stk. 3. Ubetinget frakendelse sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år eller for bestandig.«

34. §§ 61-63 ophæves.

§ 66. Er retten til at føre motordrevet køretøj frakendt nogen for længere tid end 3 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb forlanges indbragt for domstolene. Såfremt afgørelsen går ud på, at førerretten ikke generhverves, kan spørgsmålet tidligst efter 2 års forløb på ny indbringes for domstolene.

35. I § 66 indsættes efter 1. pkt.:

»Spørgsmålet indbringes for den ret, som har pådømt sagen i første instans, eller retten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig.«

36. Efter § 67 indsættes:

»Kapitel 7 a
Konfiskation

§ 67 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser af denne lov kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af loven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen.

Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten.

Stk. 3. Konfiskation efter stk. 2 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 2 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Stk. 5. I øvrigt gælder reglerne om konfiskation i kriminalloven for Grønland.«

37. Efter § 67 a indsættes:

»Kapitel 7 b
*Foranstaltning mv. ved ændret
regulering*

§ 67 b. Spørgsmålet om foranstaltning og frakendelse af førerret i anledning af hastighedsovertrædelser, jf. § 29, afgøres efter de på gerningstidspunktet gældende regler.«

38. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. Politiet kan for at imødekomme særlige behov hos personer med handicap dispensere fra reglerne i denne lovs kapitel 1-4, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt.«

§ 72. Justitsministeren henholdsvis trafikministeren kan bestemme, at beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, kan udøves af politiet.

39. § 72 affattes således:

»§ 72. Transportministeren kan bemyndige Færdselsstyrelsen, en anden under Transportministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

40. Efter § 72 indsættes:

»§ 72 a. Justitsministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt justitsministeren.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

41. Efter § 72 a indsættes:

»§ 72 b. Skatteministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt skatteministeren.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage politiets administration af beføjelser som nævnt i stk. 1, herunder at klage skal ske til Landsskatteretten. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at klager over politiets administration ikke kan afgøres administrativt.«